

Štórski ŽELEZAR

Leto XI. — Št. 12

25. december 1971

ZA NAMI JE LETO 1971

Postala je že navada, da ob sklenitvi leta ocenjujemo, kako smo naloge opravili.

Naša ocena ne bi bila popolna, če ne povemo, da je za nami izredno razgibano leto tako v gospodarskem kot v političnem življenju. Sprejeta ustavna dopolnila, resolucija zvezne skupščine o družbeno-gospodarski politiki zahtevajo od vseh veliko truda in zavzetosti, da v bodoče odpravimo neskladja in utrdimo naše gospodarstvo.

Gospodarska politika je bila v preteklem letu usmerjena na zaustavljanje inflacijskih gibanj, zmanjšanje primanjkljaja v plačilni bilanci ter zagotovitev rasti življenjskega standarda in krepitev materialne podlage združenega dela. Vse te osnovne cilje smo zajeli v stabilizacijskem programu, v katerega se je vključilo celotno naše gospodarstvo. Kakšni pa so uspehi? Primerjave med predvidevanji in doseženimi rezultati niso povsem ugodne. Cene so izredno hitro naraščale, poslabšalo se je razmerje med uvozom in izvozom, osebni dohodki naraščajo skladno s cenami, povečala se je splošna nelikvidnost, potrošnja vseh oblik pa ni bila omejena.

Zaradi teh pojavov v gospodarstvu in v splošni porabi je bilo sprejetih veliko ukrepov, ki naj postopno odpravijo takšna nesorazmerja, da bi te negativne posledice v letu 1972 v čim manjši meri obremenjevale gospodarstvo.

V takih pogojih gospodarjenja je doživljalo svoje uspehe in neuspehe tudi naše podjetje. Sprejeli smo svoj program stabilizacije kmalu v začetku leta. Z njim smo posegli na vsa področja poslovanja in obvezali vse, da damo svoj prispevek k uspešni izvedbi programa. Naložili smo obveznosti tako na proizvodnem, komercialnem, finančnem in investicijskem planu. Opredelili odgovornosti in sprejeli kontrolo nad izvrševanjem svojih obveznosti. Enotnost pri sprejemanju in prizadevanju za doseganje ciljev programa celotnega kolektiva so nam dali ugodne rezultate, čeprav so bili splošni pogoji v gospodarstvu izredno težki. Prav zaradi tega so naši uspehi še pomembnejši.

Že dosedaj znani rezultati povedo, da bomo plan celotnega dohodka uresničili in se skoraj približali 300.000.000 din. Na vsak način je to uspeh kolektiva, če upoštevamo, da so pri tem udeleženi novo zgrajeni obrati, ki so v poizkusni proizvodnji dali že lepe rezultate, čeprav še nismo imeli ustreznih pogojev dela.

V znatni meri smo uspeli popraviti finančne kazalce poslovanja tako, da smo skladno z rezultati dela dvignili osebne dohodke in sklade v podjetju. Žal nam rastoča inflacija ta naša prizadevanja delno razvrednoti. Skladno s programom stabilizacije nam je uspelo uravnesiti razmerje med uvozom in izvozom, zahvaljujoč vse močnejšemu vključevanju naših izdelkov od valjanega jekla in litin v izvoz pretežno na področja čvrstih valut.

(Dalje na 2. strani)

PODPIRAMO STALIŠČA ZK JUGOSLAVIJE

V prostorih nove livarne je bilo 7. decembra t. l. zborovanje, na katerem so se člani naše delovne skupnosti seznanili s sklepi 21. seje predsedstva ZKJ in se izrekli za popolno podporo stališčem in sklepom 21. seje. Na zborovanju je govoril sekretar tovarniškega komiteta ZKS tov. Milan Pugelj in na koncu svojih izvajanj predlagal, da pošljemo tovarišu Titu kot predsedniku republike in predsedniku predsedstva ZKJ brzojavko, v kateri mu pojasnjujemo naše stališče v zvezi z dogodki, ki so bili obravnavani na omenjeni seji predsedstva ZKJ. Tov. Pugelj je med drugim dejal:

V neposredni preteklosti je prišlo v naši družbeni skupnosti do nekaterih dogajanj, ki nas resno zaskrbljujejo. Pa ne samo nas, temveč vse miru željne ob-

Če smo se že med vojno in po vojni odločili za enotno skupnost narodov in narodnosti, za enotno državo, ker smo le v taki skupnosti videli poročstvo hi-

PRESEDNIKU REPUBLIKE TOVARISU JOSIPU BROZU TITU

Sekretariat Predsednika
republike
BEOGRAD

Železarji štorske železarne, zbrani na zborovanju dne 7. decembra 1971, z zaskrbljenostjo in ogorčenjem spremljamo nekatera dogajanja, ki po našem globokem prepričanju pomenijo nevarnost enotnosti jugoslovanske družbene skupnosti in jugoslovanskega proletariata. Dajemo vso podporo stališčem in sklepom 21. seje Predsedstva Zveze komunistov Jugoslavije in predvsem Vašim izvajanjem, tovariš predsednik.

Ob pojavih, do katerih je zlasti v zadnjem času prišlo predvsem na Hrvaškem, čeprav ne samo tam, in ki pomenijo resno nevarnost za našo družbeno skupnost, nikakor ne moremo biti indiferentni. Zavedamo se, da pomeni sleherni akcija, usmerjena proti enotnosti jugoslovanskih narodov in jugoslovanskega proletariata, usmerjena proti duhu jugoslovanske in republiških ustav ter ustavnih dopolnil, isto-

časno tudi dejavnost, usmerjeno proti življenjskim interesom jugoslovanskega proletariata, torej tudi proti nam neposredno. Nikakor zato ne moremo dovoliti, da bi kdorkoli, ki je odjuten od interesov delavskega razreda, govoril o njegovih interesih in v njegovem imenu. Smo dovolj močni in dosledni, da sami povemo, kaj hočemo in kaj mislimo. Ne potrebujemo advokatov. Sklicevanje na obstoječo nevarnost za delavski razred ter klici na pomoč za zaščito teh njegovih interesov predstavljajo po našem prepričanju le fasado, za katero se skrivajo nam tuji interesi.

Zahtevamo in pričakujemo od vseh, zlasti pa od komunistov, da bodo stališča in sklepe 21. seje Predsedstva ZKJ v svoji vsakodnevni praksi dosledno uveljavili. Istočasno pa zahtevamo tudi doslednejše in energičnejše ukrepe ob vseh pojavih, ki škodujejo razvoju naših samoupravnih in socialističnih odnosov, ki rušijo našo politično enotnost ter pospešujejo socialno diferenciacijo.

V Štorah, dne 7. decembra 1971

Delavci Železarne Štore

Mnogo uspehov pri delu in osebne sreče v 1972 vsem sodelavcem

ORGANI UPRAVLJANJA
VODSTVO
DRUŽBENO-POLITIČNIH
ORGANIZACIJ *
UPRAVA TOVARNE
UREDNIŠTVO

čane. Spomnimo se samo koliko življenj je ugasnilo, da smo pregnali okupatorje in zacelili rane, ki so nam jih zadali fašistični osvajalci. Spomnimo se žrtev v obdobju obnove in graditve naše opustošene domovine. Spomnimo se naporov, vloženih za razvijanje novih odnosov med ljudmi, in narodi in narodnostmi, ki živijo v naši lepi domovini. Vsako leto graditve nove družbe je pomenilo leto napredka v gospodarski obnovi in v krepitvi kulturnih ustanov, socialne zakonodaje. Vsebolj smo krepili in razvijali svoj, povsem nov in edinstven politični sistem. Bil nam je v ponos, obenem pa smo se zavedali, da ni tako dober, da ne bi mogel biti še boljši. Potem, ko smo leta 1963. sprejeli novo ustavo, smo pred leti že uvideli, da je treba razmišljati o ustavnih dopolnilih, po dolgih vsestranskih razpravah smo jih pred nedavnim tudi sprejeli.

trejšega in bolj razgibanega razvoja jugoslovanske skupnosti kot celote, smo bili in smo še prepričani, da je le v taki obliki sožitja naših narodov in narodnostnih skupin zagotovljen čedalje samostojnejši razvoj posameznih republik.

Žal pa se že nekaj let sem pojavljajo sile, ki nasprotujejo vsemu, kar smo doslej izgrajevali, ustvarili, za kar se je odločila večina. Tovariš Tito je večkrat opozarjal na razne pomanjkljivosti, napake pa tudi na nasprotnike, toda v boju proti nasprotnikom naših prizadevanj smo bili premili in popuščajoci. Zlasti v zadnjem času so se glasovi naših nasprotnikov povzdignili in to pod lažno krinko zaščite nekega naroda, pod fasado zaščite nekega proletariata. Ti glasovi niso značilni samo za Hrvaško, vendar so se tu pojavili v najbolj očitni obliki. Nastopajo v

(Dalje na 2. strani)

III. kongres sindikata industrije in rudarstva Slovenije

V dneh 7. in 8. decembra 1971 je bil v Kranju III. kongres sindikata industrije in rudarstva Slovenije, čigar člani smo tudi mi železarji. Članstvo našega sindikata so na kongresu zastopali štirje delegati, slovenski železarji pa smo bili tudi močno zastopani po predstavnikih delegatov iz Jesenic in Raven.

Značilnost kongresa je očitna predvsem po tem, da je kongres obravnaval vsa pereča vprašanja preteklega obdobja, podal poročilo in pregled delovanja sindikata ter odkrito obravnaval pereča vprašanja, ki so naša vsakodnevna skrb v razvoju družbe na sedanji ravni. Na kongresu so bila analizirana gospodarska gibanja v obdobju od leta 1967 do danes, med katerimi se ugotavlja nenehen porast razvoja industrije v naši družbi, pri tem pa je kongres obravnaval v podrobnosti tudi ekonomski položaj delovnih organizacij v Sloveniji, delitev družbenega proizvoda, samoupravni položaj delavca v združenem delu, pri čemer je enoglasno zahteval dosledno izvajanje ustavnih dopolnil, predvsem 21. in 22. amandmaja zvezne ustave. Tako v poročilu, kot v kasnejši razpravi je kongres tudi obravnaval usklajevanje različnih interesov in odpravljanje nesoglasij v delovnih kolektivih ter pri tem ugotovil, da v takšnih primerih ne more sindikalna organizacija stati ob strani, temveč se mora pri slehernem takšnem pojavu točno opredeliti. Kongres tudi priporoča vsem delovnim organizacijam, še posebno pa organizacijam sindikata v podjetjih, da vztrajajo z interno zakonodajo, zagotoviti odpravljanje vzrokov za nastala nesoglasja.

Kongres je odločno spregovoril tudi o problemih ter o pomanjkljivostih, ki se pojavljajo v podjetjih o vprašanju družbenega in samoupravnega dogovarjanja. Izražena je bila volja, da se sindikat kot enotna samostojna in prostovoljna družbena organizacija delavcev industrije in rudarstva v SRS odločno zavzema za dosledno uveljavitev duha in smisla samoupravnega sporazumevanja in izvajanja določil tudi v praksi. Celotni sklop vprašanj od delitve družbenega proizvoda, dohodka in osebnih dohodkov, pravic iz minulega dela, življenjskih in delovnih razmer je kongres v referatih kot v razpravi temeljito obravnaval. Še poseben poudarek je kongres podal na tematiko nočnega dela žena in mladine, stanovanjskega gospodarstva, otroškega varstva ter pomoči članom sindikata takrat, kadar so jim kršene pravice iz delovnega razmerja.

Kongres je na podlagi poročil in razprav sprejel tudi programsko usmeritev sindikata delavcev industrije in rudarstva Slovenije za obdobje od leta 1971 do 1975. Programska usmeritev obravnava v prvem poglavju samoupravni položaj delavcev v združenem delu ter se zavzema za takšno krepitev materialne osnove samoupravljanja, katera zagotavlja pravice delavcev, tako da bo imel delavec možnost uveljaviti svoj vpliv in pravice kot tudi dolžnosti, kar vse zahteva izpo-

polnjevanje sistema obveščanja ter poglobljanja demokratičnih odnosov. Kongres v svojem programskem načrtu tudi nalaga dolžnost osnovnim organizacijam sindikata, da aktivno soustvarjajo ter spremljajo uresničevanje internih aktov v podjetjih ter ne dovoljujejo sprejemanja odločitev in sklepov mimo sindikalne organizacije. Kongres je v programski usmeritvi tudi opredelil vrsto nalog na področju gospodarjenja, dohodka in osebnih dohodkov, vse v interesu zagotavljanja socialne varnosti delavcev in naraščanja družbene akumulacije, obsodil je tudi sporazumevanje o cenah kot monopo-

lizacijo trga ter odločno zahteval preprečevanje takšnega dogovarjanja. Kongres tudi smatra v svojih zaključkih, da je materialni in socialni položaj delavcev v delovni organizaciji odvisen od živlega in minulega dela, na vsklajevanju osebnih dohodkov pa je sprejeto stališče, da se razponi ne smejo več povečevati. Izobraževanje, kultura, kadri, delovna razmerja in varstvo pri delu so dobili v programski usmeritvi močan poudarek, kar vse je bodoča skrb sindikalnih organizacij v podjetjih, kot tudi ostalih forumov sindikata. V programski usmeritvi je svoje mesto našla tudi stanovanjska problematika.

Kongres je tudi sprejel novi Statut sindikata industrije in rudarstva Slovenije, kjer opredeljuje, da je ta sindikat enotna, samostojna in prostovoljna družbeno-politična organizacija delavcev industrije in rudarstva SRS. V Statutu so tudi podane temeljne naloge sindikata, pravice in dolžnosti članstva, organizacijska oblika, materialno finančno poslovanje, mednarodno sodelovanje.

Kongres je tudi izvolil slovenske delegate za zvezni odbor sindikata delavcev industrije in rudarstva Jugoslavije, med katerimi je tudi naš član kolektiva Janez Barborič, dipl. inž.

ZA NAMI JE LETO 1971

(Nadaljevanje s 1. strani)

V letošnjem letu je bila živahna tudi investicijska dejavnost. Poskusno obratovanje valjarne je polno angažiralo velik krog strokovnjakov in valjarjev, da so uspešno prebili zahtevne naloge, probleme, ki se pri takšnem obratovanju nujno pojavljajo. Livarji v livarni I so uspešno osvojili tehnologijo topljenja v novi 10 t frekvenčni peči, v celoti pa si je livarski kolektiv prizadeval, da je sočasno z rekonstrukcijo izvrševal proizvodne naloge. Prvi rezultati dela se nam kažejo v novo ustanovljenem sklopu obdelave. Začetek dela tega sklopa je zlasti pomemben zato, ker pričenjamo s tem proces na finalizaciji naših polizdelkov tako za domača kot tuja tržišča. To pa je hkrati začetek uresničevanja enega dela začrtanega srednjeročnega programa. Dela na aneksih obdelovalnice valjev in valjarne bodo kmalu zaključena tako, da bodo valjarji in obdelovalci dobili lastne sanitarije, garderobe in jedilnice. Pričeli smo graditi zadnji objekt — elektro jeklaro našega investicijskega programa, z željo, da bi v prihodnjem letu vsaj delno lahko že proizvajali po sodobni tehnologiji tako pričakovane lastne gredice. Dopolnitve v energetiki, v predelavi jekla v valjarni in z novimi stroji v obdelovalnici valjev ter dopolnitvami v livarni II, ustvarjamo že boljše pogoje za bodoče delo.

Pri uresničevanju družbenega načrta lahko zapišemo novo veliko stolpnico na Lipi in več zgrajenih stanovanjskih hiš članov kolektiva, kar prispeva k izboljšanju stanovanjskega standarda zaposlenih.

Ceprav je poslovno leto razmeroma kratko, pa je bilo ob težavah doseženo razmeroma veliko uspehov na vseh področjih skupnega dela, prav slednje pa nas naj utrjuje v zavesti, da če bomo v bodoče tako združeno strnili vse naše samoupravne, politične in poslovne cilje v konkretne programe dela, potem smo navzlic težavam lahko uspešni. Letošnje izkušnje prizadevnega in skupnega dela naj bodo prisotne pri uresničevanju gospodarskega načrta za leto 1972. Obveznosti tega načrta niso majhne, saj želimo ustvariti skoraj 20 odstotkov več skupne proizvodnje, celotni dohodek pa za 39 odstotkov višji, kot smo načrtovali za leto 1971. Povečujemo izvoz naših izdelkov za 26 odstotkov in produktivnost dela za 31 odstotkov. Vse te rezultate bodo spremljali tudi višji osebni dohodki, z racionalnim delom bodo dosežena večja sredstva skladov podjetja. Večja sredstva amortizacije zaradi aktiviranja novih obratov oziroma naprav in ostanek dohodka, ki ga želimo doseči, pa morajo biti jamstvo za odplačilo obveznosti, ki nastopajo v naslednjem letu, kakor tudi za nujno posodobljenje naprav in tehnologije, kar nam omogoča konkurenčna sposobnost in trajnost ter varnost naše zaposlitve.

Ob sklenitvi leta pa smo dolžni izreči zahvalo za dosežene uspehe celotnemu kolektivu, vsem samoupravnim in družbeno-političnim organom, vsem strokovnim službam, ki so na vseh področjih dela uresničevali naloge stabilizacijskega programa.

V želji, da bomo tako v podjetju kot v okviru združenja slovenskih železarn uspešno pričeli uresničevati načrt dela, naj da leto 1972 nam in vsem svojcem mnogo srečnih, zdravih in uspešnih dni.

Tugomer Voga
glavni direktor

Podpiramo stališča

ZKJ

(Nadaljevanje s 1. strani)

imeni »resnične demokracije« in »decentralizacije« ter drugih tvorb sodobne politične znanosti in prakse. Nastopajo v imenu zaščite pred neko neopredeljeno nevarnostjo. V resnici pa so prav tisti, ki nastopajo v zaščito neke »nevarnosti«, ki grozi nekim narodom v naši državi, sami nevarnost številka ena sistemu, ki ga gradimo 25 let po drugi svetovni vojni.

Morda je nekaj resnice v tem, da so opozicijske sile izključno plod izredno dinamičnega razvoja naše družbe, saj se pojavljajo v vsaki družbi, pa so se pojavile še pri nas. Vendar so take sile, kot so se pojavile na Hrvaškem in tudi drugod po naši državi, plod odtujenosti od interesov delavskega razreda. V naši deželi ni in ne more biti in tudi ne sme biti republiško obarvanega delavskega razreda. Nas železarje iz Štor vežejo skupni interesi z vsem jugoslovanskim delavskim razredom, ker želimo živeti in u stvarjati skupaj, povezani z medsebojnimi prizadevanji, ker se zavedamo, da smo le tako lahko dovolj močni za premagovanje težav, s katerimi se srečujemo. Z vsem srcem se zavzemamo za čim čvrstejšo enotnost jugoslovanskega delavskega razreda. Iz naše sredine je treba izločiti vse, ki ne mislijo tako in imajo drugačne načrte, z našimi prizadevanji pa se ne morejo sprijazniti. Zato smo s simpatijami na strani tistih študentov, ki se politično pozitivno in to vse aktivneje udeležujejo.

Železarji štorske železarne damo vso podporo sklepom in stališčem 21. seje predsedstva Zveze komunistov Jugoslavije in še posebej izvajanjem nosilca naše revolucije, besedam tovariša Tita. Od vseh komunistov in od vseh ostalih pričakujemo in zahtevamo, da bodo vsak na svojem delovnem mestu po svojih močeh prispevali k njihovi polni realizaciji.

Šovinizem in nacionalizem sta izhodišče za razrednega sovražnika

Na seji predsedstva ZKJ 1. in 2. decembra v Karadjordjevu so obravnavali aktualen idejnopolični položaj v Zvezi komunistov Jugoslavije. Uvodno besedo je imel predsednik ZKJ Josip Broz Tito. Seje so se udeležili sekretarji izvršnih organov centralnih komitejev Zveze komunistov republik, predsednika pokrajinskih komitejev ZK, sekretar komiteja Zveze komunistov v JLA, predsednik statutarne komisije ZKJ, predsednik zveznega izvršnega sveta, predstavniki zvezne konference SZDLJ, sveta Zveze sindikatov Jugoslavije, zveznega odbora Zveze združenj borcev NOV in predsednik Zveze mladine Jugoslavije. Sejo je vodil član izvršnega biroja Stane Dolanc. Objavljamo uvodno besedo predsednika ZKJ Josipa Broza Tita in sporočilo o seji.

Uvodna beseda predsednika ZKJ Josipa Broza Tita

»Tovarišice in tovariši! Včeraj in noč sem imel tu sejo z izvršnim komitejem Zveze komunistov Hrvatske in z voditelji družbeno-političnih organizacij Hrvatske. Seveda se je tu govorilo o problemih, ki so tam zdaj aktualni. Prav zaradi tega, kar se tam dogaja, se mi zdi potrebno, da na tej seji predsedstva ZKJ obravnavamo položaj ne le v Hrvatski, ampak tudi v vsej Jugoslaviji, saj so v vseh republikah, nekje bolj, nekje manj, problemi enaki.

Na včerajšnjem sestanku sem zahteval, da se pomenimo o vzrokih, ki so pripeljali do stavke na zagrebški univerzi, kakor tudi nasploh o aktualnih negativnih političnih gibanjih, do katerih je prišlo na Hrvatskem, ki pa niso naletele na dovolj močan odpor, niti v vodstvu Zveze komunistov Hrvatske.

Stavko na univerzi so pripravljali

Ko govorimo o vzrokih stavke, seveda to ni od včeraj. To se je pripravljalo že davno, več mesecev, kaže pa, da so na to gledali ravnodušno, saj, nič niso storili, da bi jo preprečili. Govorilo se je in celo tisk je pisal, da bo stavka, da bo to velika stavka, da bo prišlo do splošne stavke in da bo predvidoma v januarju. Ta negativna zadeva, ki nas je zdaj precej kompromitirala, je bila torej znana tako iz tiska kot iz pogovorov na ulici. Ni pa jasno, zakaj so z njo pohiteli, zakaj je prišlo do stavke ravno na predvečer velikega praznika revolucije jugoslovanskih narodov. Tudi to bomo videli in ugotovili, kdo za to stavko stoji.

Stavka na univerzi ni samo stvar študentov. Tu je skupina že prej znanih negativnih ljudi, ki za tem stoji. Moram reči, da sem bil na sestanku s tovariši iz Hrvatske zelo kritičen in sem odkrito dejal, da so krivi, ker niso ničesar učinkovitega ukrenili, da bi to stavko preprečili. Sreča je, da je delavski razred na Hrvatskem dovolj zaveden, da se ni dal speljati, kajti oni so želeli, da tudi njega vpletejo v to. Toda to se jim ni posrečilo, tako da so imeli zvezane roke in niso mogli početi tega, kar so

nameravali. Jasno je, da sledovi tega drže tudi ven iz naše dežele.

Sovražnik je zlahka opravljal kontrarevolucionarno dejavnost

Žal pa mi kot komunisti in vodilni ljudje v Hrvatski ali katerikoli republici ne moremo iskati vseh mogočih izgovorov, kadar se kaj takega zgodi. Gre za nebudnost, ravnodušnost in gnili liberalizem do takih elementov. Tako je sovražnik prav zlahka opravljal svojo kontrarevolucionarno dejavnost. Zakaj jaz imam to za kontrarevolucionarno dejavnost.

V tisku, zlasti Hrvatski matici, pa tudi v »Vjesniku« in drugih listih — v nekaterih manj — dajejo ti razni antisocialistični, antisamoupravljavski elementi take izjave, ki so docela protustavne, ki so kizivne in kličejo po kazenskem pregonu. Ti elementi svobodno nastopajo in nikomur se nič ne zgodi. Moral sem reči tovarišem, da tega ni mogoče trpeti.

Vemo, da obstaja tako imenovani revolucionarni komite petdeseterice — jaz pa ga imenujem kontrarevolucionarni — ki vse te akcije vodi. Tu so štirje, pet glavnih, mi pa vemo, da jih je veliko več. To je organizacija, ki dela legalno in ilegalno, žarišče tega pa je Hrvatska matica. Te reči so šle tako daleč, da ni več mogoče čakati in dopustiti, da smo do tega še naprej liberalni. Ne moremo dopustiti, da bi v naši socialistični državi delovali ne le takšni posamezniki, ampak tudi kontrarevolucionarna skupina.

Tovarišem iz Hrvatske sem govoril, da obstajajo nekatere nejasnosti in stvari, ki niso dobre, ki niso na liniji ZK in na liniji sklepov IX. kongresa ZK. V nekaterih govorih in izjavah je bilo precej takšnih sestavin, da ni čudno, če so vnesle zmedo ne samo v ZK, temveč tudi v širše množice.

Naj navedenem samo en primer, vprašanje organizacije narodnega gibanja, gibanja množic, v katerem naj bi se zbrali vsi. O tem se je ne samo govorilo, temveč tudi pisalo. Še več,

zamisel se je začela širiti tudi med množicami.

Tovariše sem včeraj vprašal: kakšno gibanje torej hočete imeti? Kdo bi bil v tem novem gibanju? Najbrž naj bi to novo gibanje zajelo tudi razne pripadnike lumpenproletariata, kontrarevolucionarne elemente, razne nacionaliste, šoviniste, dogmatike in vrag si ga vedi koga vse, in kaj naj bi s tem želeli doseči. Kdo bi tu zdaj koga prevzgal? Jasno je, da se moramo usmerjati k tistemu, kar imamo, kar je na programu ZK in SZDL. V SZDL imamo velikansko družbeno-politično organizacijo, in to organizacijo moramo še bolj oživiti. Res je, da komunisti v njej niso dovolj dejavni. Obrniti se moramo torej k tej naši organizaciji, ne pa dopuščati ustanavljanja kakega novega gibanja.

Nikakor ni mogoče dovoliti, da bi se te stvari razširile iz vrst komunistov. Kajti to bi bil poskus odtravanja Zveze komunistov ad acta in ustvarjanja nove organizacije, ki naj bi bila v podporo, koga in kaj bi pa lahko podpirala?

»Najostreje sem zavrnil...«

Na kratko sem vam razložil, o čem smo se pogovarjali. To zadevo sem najostreje zavrnil in sodim, da se boste vsi strinjali z mano, da kaj takega sploh ne bi bilo v skladu z našim socialističnim razvojem. Kajti mi smo že zdavnaj postavili temelje našega družbeno-političnega življenja in izoblikovali naše družbenopolitične organizacije. Mi imamo Zvezo komunistov. Imamo Socialistično zvezo, v kateri so tudi sindikati in mladina in vse druge družbeno-politične organizacije. In če so v njih elementi, ki tja ne spadajo, je to stvar samih teh organizacij. Poskušati morajo takšne ljudi prevzgojiti, če jih pa motijo, se pravi, če v njihovem okviru delujejo protikomunistično, protisocialistično in protisamoupravno, pa jih morajo postaviti pred prag. Spoštovati moramo norme, ki so si jih v naših organizacijah sami postavili. Zato je razne izmišljotine o nekakšnem novem gibanju treba absolutno obsoditi — jaz se z njimi ne strinjam.

Drugače razlagani dokumenti

Tovarišice in tovariši, včerajšnja seja je s kratkimi premori trajala dvajset ur. Vsi tovariši, tudi najodgovornejši, so izrazili svoja stališča, zapisana že v dokumentih, sprejetih na deseti seji, na 22. seji itd. Opozarjali so, mislim, da upravičeno, da so bili ti dokumenti na koncu koncev vendarle soglasno sprejeti. Toda tovariši — in to je dvotretinska večina — ki kritizirajo ožje vodstvo, trdijo: da, res je,

da smo vse dokumente bolj ali manj soglasno sprejemali ter se z njimi strinjali, toda pozneje so bili ti dokumenti drugače interpretirani. Ni se delalo tisto, kar je bilo v njih napovedano. In to je tisto, kar je v njihovo delo, v njihovo sporazumevanje vneslo precejšnjo disonanco in zaradi česar sem zelo zaskrbljen.

V tem dolgotrajnem pogovoru nisem mogel in tudi nisem hotel preprečevati — čeprav je šlo za čisto partijske zadeve — tovarišem Haramiji, Pirkerju, tovarišici Savki in drugim, da bi spregovorili tudi o gospodarskih problemih Hrvatske. Moram reči, da se popolnoma strinjam z delom Haramijevih besed o tem, ker je imel popolnoma prav. Toda to ni bilo poglavitno, to je bilo samo obrobno. Nihče ne sme misliti — če bomo zdaj nekatere zadeve, katerih reševanje se pripravljamo, pospešili — da to delamo pod pritiskom tistega, kar se dogaja v Zagrebu. To je proces, ki teče že nekaj časa.

Zadeve ne urejati na ulici

Včeraj sem takole rekel: pred amandmaji sem pogostoma, že leta in leta, govoril, da bi bilo treba urediti devizni, zunanjetrgovinski in bančni sistem, vprašanje reeksporterjev itd. Ko pa smo sprejeli dopolnila, v katerih je predviden način za reševanje drugih in teh vprašanj, moramo tako tudi ravnati. Zadeve torej moramo urejati pred forumi, ne pa na ulici. Od nas je odvisno, ali bo to šlo hitreje ali počasneje. Jaz sem za hitrejšo reševanje, ker se je glede tega mogoče dogovoriti. Obenem pa sem tovarišem rekel, da so tudi po sprejetju dopolnil šli s tem še naprej navzven ter sovražnim elementom dopuščali, da so iz tega naredili svoja gesla ter potegnili študente za sabo.

Po mojem mnenju velik del mladine sploh ne ve, za kaj gre, kadar govorimo o deviznem režimu. Ampak to so sprejeli kot gesla. Poudaril sem, da se ne bomo strinjali s tem, da bi razne državne probleme reševali na ulici.

Govorili smo tudi o raznih drugih vprašanjih iz partijskega življenja. Z razpravo, ki je bila po mojem mnenju dobra, je bila večina izvršnega komiteja zadovoljna. Slišati je bilo tudi samokritiko, pa tudi ostre kritike na račun dela in notranjega življenja v izvršnem komiteju. Navedli so mnoge stvari, tako da na koncu nisem imel veliko povedati.

Razmere v izvršnem komiteju niso dobre

Razmere v izvršnem komiteju niso dobre, odražajo se tudi v partijskih vodstvih na terenu. V

(Nadaljevanje na 4. strani)

Šovinizem in nacionalizem sta izhodišče za razrednega sovražnika

(Nadaljevanje s 3. strani)

mnogih občinah je opaziti podobne pojave in opredeljevanje v to ali drugo smer, linija, na katero se sklicujejo, je po mojem mnenju pravilna, ko pa se začne uresničevati v praksi, je taka pot, kot se reče, cik-cakasta.

Pred nekaj meseci sem imel v Zagrebu sestanek z izvršnim komitejem, navzoči pa so bili še nekateri drugi tovariši. Že tedaj sem jih zelo strogo opozoril na vsa ta vprašanja, na vse pomanjkljivosti in napake. Dejal sem jim tudi, kaj bi bilo treba po mojem mnenju storiti, da bi preprečili pot navzdol, oziroma vse močnejšo dejavnost razrednega sovražnika. Tiste besede tedaj niso bile objavljene, ustno in nepopolno pa so jih posredovali ožjemu krogu, tako da je bilo precej ugibanj o tem, o čem sem pravzaprav govoril. Moje besede so tovariši sprejeli in začelo se je nekaj delati. A vse to je šlo počasi, tisto, o čemer sem jim govoril, se je nedosledno uresničevalo. Takrat sem govoril o nacionalizmu, šovinizmu, o Matici Hrvatski, o ravnanju raznih nasprotnikov, o vsem mogočem govorjenju. Tedaj sem vse to povedal zelo ostro.

»Sklicujejo se na moje besede«

Prizadene me tudi to, ker se sklicujejo name, na moje besede, a pri tem ne povedo, za katere besede gre, temveč le: Tivove besede.

Odrekel sem se že temu, da bi se sklicevali name pri taki politiki. Tudi danes trdim, da ne zagovarjam take politike, in je tudi ne bom, če bi prišlo do podobnega še v drugih republikah. Tega nočem in ne morem, gledati moramo na interese vse naše države in načela ZKJ. Tokrat mora tudi javnost vedeti, da ne zagovarjam tega. Vse to mi ni prav nič lahko, a moram to povedati. Če se je kdo tudi izgubljal v takih iluzijah, da se lahko sklicuje name, želim to osebno preklicati.

Med včerajšnjim razgovorom so vsi do zadnjega sodelovali in si niso pomišljali vsega povedati. Sam sem tudi zahteval, da enkrat povedo vse, kar najbrž doslej niso še nikoli storili. Želel bi, da bi v vseh naših forumih potekale tako odkrite razprave, da bi govorili tisto, kar se misli, brez strahu, da se boš komu zametil. Če je kaj neresnično, naj se takoj pojasni in ovrže. Ne sme pa se molčati, odkrito je treba govoriti, brez takšnih pojasnil, brez stvarnega sodelovanja vseh v razpravi ni mogoče sprejeti dobrih sklepov. Če so sklepi sprejeti po drugačni poti, bodo ves čas šepali. Tisti, ki je morda molčal zaradi kakšnega »božjega miru«, bo morda glasoval zanje, čeprav se ne strinja z njimi.

Vendarle premalo kritičnega odnosa

Davi, potem ko smo toliko razpravljali, sem videl, da vodilni tovariši vendarle nimajo dovolj kritičnega odnosa in da je dejansko bilo samokritike malo, zlasti tiste komunistične samokritike, ki je potrebna, da bi lahko stvari prav teklo in da bi si pridobili zaupanje. Če ni samokritike, si ne more nihče od nas, naj bo kdorkoli z menoj vred, lastiti pravice do popolnega zaupanja. Pa ni dovolj samo kritizirati se v obliki nekakšne izpovedi, potlej pa spet delati nápak.

Na koncu sem postavil vprašanje, kaj zdaj tovariši mislijo storiti, zahteval sem, da se o tem tukaj nekaj dogovorimo. Strinjali smo se, da z vsemi temi za devami pridemo pred centralni komite, da jih tam obravnavamo in sprejmemo sklepe o najostrejših ukrepih, ki jih je treba sprejeti.

Za kakšen unitarizem gre?

Poleg tega sem rekel, da se ne strinjam s tem, da imajo kar naprej na jeziku ta unitarizem, ter zahteval, da enkrat ugotovimo, za kakšen unitarizem gre. Če gre za unitarizem versajske Jugoslavije, sem seveda najostreje proti njemu. Če gre za ostanke dogmatskega, sem seve prav tako zoper njega. A če gre za enotnost naše dežele, za Jugoslavijo kot nedeljivo celoto — tedaj sem za tak »unitarizem«, za takšno enotno Jugoslavijo. Toda tedaj to ni unitarizem, ampak kratko malo — naša enotnost.

Prav pa je, da razločujemo med dvojnimi: nacionalizmom in šovinizmom ter unitarizmom. Ne verjamem, da bi bilo hrvatskih unitaristov več kot nekaj sto. Nacionalisti in šovinisti pa imajo široko osnovo, kar tudi izrabljajo. Poleg tega so amandmaji najmočnejše orožje za boj proti unitaristom, ki se jih ni treba bati. Ni jih mogoče imeti za nekako vzporedno silo, saj je mogoče poleg političnih uporabiti tudi administrativna sredstva. A ne slepite se in bodite pozorni na zares najboljši nevarnega razrednega sovražnika — na šovinizem in nacionalizem, ki sta temelj razrednega sovražnika. To je najhujša nevarnost. Zdi se mi, da bi se morali tudi mnogi iz drugih republik kaj naučiti iz tega, o čemer sem govoril. Take reči se dogajajo tudi drugod. Moramo pomagati ZKH. Ne bi želel, da bi še kje doživeli kaj takega, temveč, da bi nemudoma odpravljali in preprečevali take stvari. Sedaj, ko je položaj v ZK Hrvatski zapleten, ne puščajmo te Zveze komunistov same. Moramo ji pomagati.

Na konferenco ZKJ še nismo pripravljeni

Včeraj sem govoril o tem, da leži največja krivda na Zvezi komunistov. V Zvezi komunistov je namreč veliko ljudi, ki že davno ne bi smeli biti v njej. Tega pa nismo storili zaradi liberalnosti. Predlagam jim, da take ljudi odstranijo in tudi razpuste tiste organizacije, ki so se prevesile na stran tistih, ki se ukvarjajo s protirevolucionarno dejavnostjo.

Zveza komunistov sedaj doživlja proces reorganizacije. A ne moremo le čakati na drugo konferenco ZKJ. Imam vtis, da zaradi omenjenih slabosti še nismo

pripravljeni na to konferenco. Priprave ne smejo potekati le na papirju in dogovorih o dokumentih, temveč v praksi, od zgoraj navzdol.

Moramo se odločiti za pojasnila, kjer je potrebno, tudi za čistke. Na konferenco moramo priti pripravljeni in tam sprejeti sklepe o reorganizaciji ZK in o drugih vprašanjih naše bodoče politike. Ko bo imela Zveza komunistov jasno začrtano pot, bo manj možnosti za vdiranje raznih elementov, ki nam kale razmere in ki nas s svojo veljavnostjo sramote pred svetom. Danes se zunaj marsikaj govori in gnozi nevarnost, da bi Jugoslavija jela izgubljati svoj ugled v svetu. Tega ne smemo dovoliti«, je na koncu dejal predsednik Tito.

Sporočilo s seje predsedstva ZKJ

Predsedstvo je ugotovilo, da četudi je po 17. seji predsedstva prišlo do okrepljene idejnopolitične aktivnosti Zveze komunistov in uresničevanja pomembnih rezultatov, se v zadnjem času zaostrujejo določeni politični problemi, protisamoupravne in protisocialistične sile pa krepijo pritisk na našo socialistično družbo.

Pritisk teh sil je po eni strani tudi posledica pomembnih idejno-političnih kolebanj v ZKJ, ki spremljajo pojave voditeljstva, frakcionštva, prodore tujih idejno-političnih pojmovanj v ZKJ in nebudnosti proti nosilcem nacionalizma in vseh nasprotnikov samoupravljanja. Od tod tudi dileme o sposobnosti ZKJ, da izraža interese delavskega razreda in naroda in tendence, da bi Zvezo komunistov, Socialistično zvezo in drugi družbeno-politične organizacije zamenjala tako imenovana gibanja, kar je vneslo zmedo v vrste Zveze komunistov.

Na seji so ugotovili, da se šovinizem vedno bolj bohoti in predstavlja predhodnico ter podlago za zbiranje protikomunističnih in protisamoupravnih, še posebno birokratsko-tehnokratskih sil.

S tem, da je podprlo ocene političnega položaja v SR Hrvatski in o aktivnosti Zveze komunistov Hrvatske, ki jih je na seji dal tovariš Tito, predsedstvo poudarja polno zaupanje v Zvezo komunistov Hrvatske in njegov centralni komite, da bo obvladalo obstoječe težave, kolebanja in določena odstopanja, kar zadeva ideološke in politične akcije proti nacionalizmu raznih barv in protisamoupravnih ideoloških in političnih tendenc, ki se prekrivajo z nacionalizmom. Edino z uspešnim idejno-političnim bojem in s polno aktivnostjo in odgovornostjo komunistov in vod-

stva Zveze komunistov Hrvatske je možno uspešno premagati težave.

Hkrati so poudarili tudi polno odgovornost vseh komunistov Jugoslavije in v prvi vrsti centralnih komitejev republik in pokrajinskih komitejev, da vsak v svoji sredini začne z odločno idejnopolitično akcijo proti anti-socialističnim pojavom za nadaljnji razvoj samoupravljanja, krepitev vloge delavskega razreda, krepitev bratstva in enotnosti narodov in narodnosti in enotnosti v Zvezi komunistov Jugoslavije.

Predsedstvo opozarja na odgovornost komunistov, ki delajo v organih oblasti, naj brez kolebanja izvajajo ustavne predpise in sprejemajo zakonske ukrepe proti vsem posameznikom in skupinam, ki delujejo proti svobodi, neenakopravnosti, bratstvu in enotnosti narodov in narodnosti ter samoupravni socialistični ureditvi. Hkrati opozarja predsedstvo na nevarnost pred kolebanjem v boju s sovražnimi silami in anarho-liberalističnimi tendencami v Zvezi komunistov.

Predsedstvo ZKJ poudarja svojo odgovornost in odgovornost centralnih komitejev Zveze komunistov republik in pokrajinskih komitejev pri ustvarjanju ugodnejših političnih pogojev za funkcioniranje z ustavo določenih demokratičnih institucij družbe in sistema dogovarjanja za hitrejšo reševanje sistemskih in drugih odprtih vprašanj razvoja družbe za premagovanje počasnosti pri reševanju ekonomskih problemov kot tudi v doslednejšem izvajanju programa in sprejetje politike Zveze komunistov. Sklenili smo, da bodo temeljna stališča razprave na tej seji služila za pripravo na II. konferenco ZKJ.

(Ponatis iz »KOMUNISTA« z dne 10. 12. 1971)

DELO SAMOUPRAVNIH ORGANOV

XII. ZASEDANJE DELAVSKEGA SVETA

Delavski svet tovarne se je sestel na svoje 12., v bistvu izredno zasedanje 16. decembra 1971. Sestel se je izključno zaradi odobritve najetja kreditov za kritje stroškov pri investicijski izgradnji, nastalih zaradi podražitev, kurznih razlik ipd.

Uvodno pojasnilo k tej točki dnevnega reda je podal vodja uprave osnovnih sredstev, dipl. inž. Slavko PLEVNİK, ki je med drugim navedel podatek, da so se stroški investicijske izgradnje zaradi podražitev in kurznih razlik povečali za 53,497.000 din. Po predlagani konstrukciji kritja teh razlik bi lahko pri tem sodelovale banke, poslovna združenja ter sama železarna. S pridobitvijo teh sredstev bi se lahko v naslednjem letu dokončal program investicijske izgradnje po 47. načrtu.

V razpravi je sodelovalo več razpravljavcev. Tovariš Krajnc Srečko je postavil vprašanje financiranja nujnih vzdrževalnih del, ker obstoji bojazen, da bi zaradi precejšnjega angažiranja amortizacijskih sredstev ostalo za vzdrževanje le malo denarja. Dobil je odgovor, da bo za vzdrževalna dela in večja popravila na razpolago dovolj denarja in ni bojazni, da bi zaradi angažiranja amortizacijskih sredstev v investicijah bilo vzdrževanje pomanjkljivo.

Po razpravi, v kateri je sodelovalo še nekaj razpravljavcev, je delavski svet odobril najetje kreditov za kritje povečanja stroškov investicijske izgradnje.

V nadaljevanju se je predsednik sveta enote metalurških obratov, tovariš Ferdo HALER posredoval kratko informacijo o predlogu njegovega sveta enote, da bi v podjetju prešli na obračunavanje enotne vrednosti točke. Ta predlog je po njegovih besedah utemeljen predvsem zaradi anomalij, ki se pri tem obračunavanju vršijo. Predlog so preko tajništva organov upravljanja posredovali ostalim svetom enot v obravnavo.

Ob zaključku se je predsednik delavskega sveta dipl. inž. Feliks ČERNAK obvestil vse člane DST, da bo zadnja seja tega organa v letošnjem koledarskem letu v torek, 28. decembra.

XIII. SEJA SVETA KOVINSKE ENOTE

Svet kovinske enote, ki se je sestel na svojo 13. sejo dne 9. 12. t. l., je najprej obravnaval predlog gospodarskega načrta za leto 1972.

Uvodoma je o predvidenih planskih postavkah za prihodnje leto govoril vodja kovinskega sklopa dipl. inž. Janez Barborič. Med drugim je omenil, da se predvideva v prihodnjem letu povečana proizvodnja za 20%, predvsem pa se poveča proizvodnja v novi valjarni, obratovati pa bo pričela tudi nova jeklarne.

Potem ko je detajlneje obravnaval predložena planska predvidevanja za obrate kovinske enote, je zaključil, da so te postavke zelo optimistične, saj je

že sedaj znano, na katere težave bomo v prihodnjem letu naleteli. Izrečeno je bilo tudi upanje, da bodo investicijska dela na obratih kovinske enote prihodnje leto resnično dokončana.

Inž. Gaberšček je nato omenil, da bi morali čimbolj realno postaviti normative, zlasti normative za izplen, ni planiranega razmerja med vložki itd. Čeprav gospodarski načrt tehničnih normativov ne vsebuje, je vendarle treba opozoriti tudi nanje in jih upoštevati pri planiranju proizvodnje v prihodnjem letu.

Svet enote je ob zaključku razprave o predloženem gospodarskem načrtu, v kateri je sodelovalo še nekaj razpravljavcev, predlog sprejel in posredoval tajništvu organov upravljanja svoje pripombe.

V nadaljevanju se je obravnaval predlog Pravidnika o delovnih razmerjih, ki ga je uvodoma pojasnil direktor kadrovskega sektorja tovariš Rajko MARKOVIČ. V razpravi je bila postavljena vrsta vprašanj, zlasti glede dopustov in predlaganih težavnostnih stopenj. Bilo je poudarjeno, da je treba težavnostne stopnje bolj precizirati.

Posebej problematično je tudi vprašanje nadomestila zaradi odsotnosti z dela zaradi bolezni ali nezgode. Glede na stalno zviševanje plač, ki se razlikujejo celo iz meseca v mesec, bi bilo umestno, da se nadomestilo izračunava na podlagi poprečja zadnjih treh mesecev in ne zadnjega leta.

Delovna priznanja bi se naj poenotila za vse podjetje slovenskih železarn.

Ob zaključku se je svet enote sprejel tudi sklep, da se podeli posebna nagrada I. talilu tovarišu ARTIČEK Stanku za posebno zaslugo pri zagotavljanju normalnih delovnih pogojev pri elektro indukcijski peči v livarni. S pravočasnim posredovanjem je namreč omogočil, da je normalno pritekala hladilna voda direktno iz hladilnega rezervoarja na indukcijsko peč, ker je ob neki priložnosti elektroplavž prenehal obratovati in je torej prenehala pritekati tudi hladilna voda. S tem posegom je preprečil večjo materialno škodo na elektroindukcijski peči. Tovarišu ARTIČEK Stanka je svet enote nagradil s 300 din nagrade.

Svet enote je tudi sprejel predlog dodatnega nagrajevanja kurjačev sušilnih peči zaradi razširitve obsega dela kurjačev sušilnih peči. Obseg dela se je spremenil tudi zaradi tega, ker se je v zadnjem času nabavila še ena sušilna peč ter dve pomočni napravi za sušenje form.

Ob zaključku je svet kovinske enote še obravnaval predlog internega pravilnika o participaciji vzdrževalcev na akordnem presežku osnovnih obratov. Svet enote vzdrževalnih obratov je namreč predlagal svetoma metalurške in kovinske enote, da prispevata svoj delež k dodatnemu nagrajevanju vzdrževalcem, ki skrbijo za naprave in stroje v njihovih obratih, ker tudi s svojim deležem prispevajo k temu, da lah-

ko delavci ene in druge enote dosegajo relativno visoke akordne presežke. Predlog se nanaša samo na tistih nekaj vzdrževalcev, ki so zaposleni v teh obratih, njihov delež v participaciji pa je enak njihovem delu pri vzdrževanju strojev in naprav: participirajo od 20 do 80 %.

Svet enote je sklenil, da temu predlogu ne ugodi in da je treba poiskati rešitev v drugi obliki. Sredstva za to je treba predvideti v družbenem planu, formirati jih je pa treba na začetku leta na osnovi cen uslug.

Ob koncu se je vodja sklopa obvestil člane sveta enote tudi z informacijo, da predlaga svet metalurške enote ponovno uveljavitev izplačanja enotne vrednosti točke. Svet enote se s predlogom ni strinjal, ker sodi, da je treba uveljaviti stimulatивnejšo obliko nagrajevanja delavcev.

XI. SEJA SVETA ENOTE SKUPNIH SLUŽB

Svet enote se je sestel na svojo 11. sejo dne 10. decembra 1971.

Po pregledu realizacije sklepov, sprejetih na 10. seji, je obravnaval kratko informacijo o primerjalnem izračunu osebnega dohodka za ekspedit. Po tem izračunu znaša vrednost točke za ekspedit, če bi imel samostojni obračun, 5,21 din. Po dejanskem obračunu za enoto skupnih služb za avgust znaša vrednost točke 5,33 din.

Poseben problem so akordni presežki, saj znašajo v avgustu 1971 poprečno 61,6%. Tehnični direktor je v zvezi s tem že dal nalog za preveritev in korekcijo akordov oziroma normativov.

V nadaljevanju se je svet enote razpravljalo o predlogu gospodarskega načrta za leto 1972. Uvodoma je dipl. inž. PIPAN podal nekaj pripomb na predlagani osnutek in predvsem opozoril na pomanjkljivosti, ki so evidentne. Postavljeno je bilo vprašanje nove jeklarne in roka njene dograditve, s tem v zvezi njena proizvodna zadolžitev. Dalje

je bilo postavljeno vprašanje osvajanja proizvodnje sive in nodularne litine in izrečena pripomba, da ta proizvodnja prepočasi napreduje, ker nenazadnje livarna II tudi še ni dokončno dograjena.

Dokaj glasna je bila tudi zahteva, da bi bilo potrebno uvesti več mehanizacije in tako osvoboditi delavce opravljanja težkih del, npr. v ekspeditu in prometu.

Nasploh je mogoče zapisati, da je bila razprava o predlogu gospodarskega načrta izredno živahna in kritična. Posebno živahna je bila tudi razprava o osebnem dohodku, o različnih dodatkih, ki slede internemu samoupravnemu sporazumu, predvsem po planski postavki poprečnega osebnega dohodka v prihodnjem letu v višini 1.800 din. Večkrat je bilo poudarjeno, da imamo v podjetju še mnogo notranjih, resnično skritih rezerv, ki pa so vendarle vidne vsem, ki jih hočejo videti. Ne gre samo za delovno silo in njeno izkoriščenost, gre tudi za organizacijo dela, za mehanizacijo, ki naj nadomesti ljudi, gre tudi za varčevanje z materialom itd.

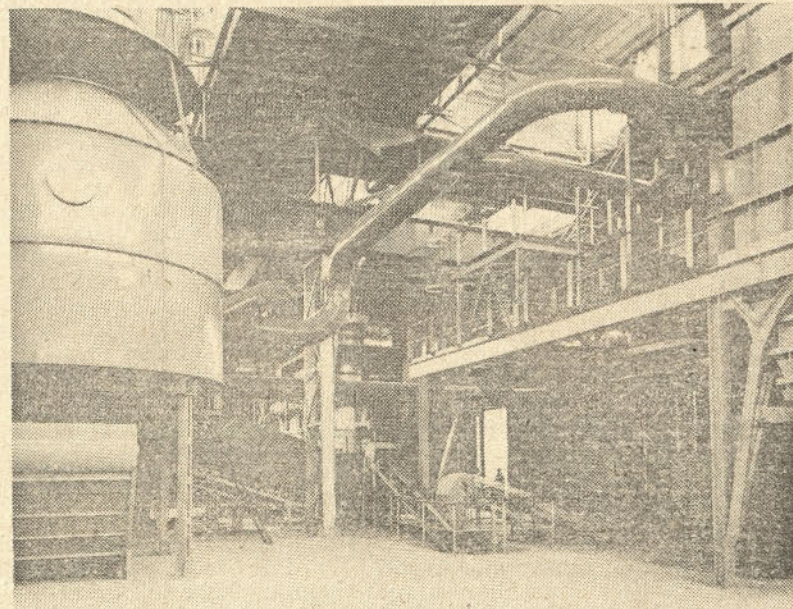
Svet enote je v nadaljevanju seje obravnaval tudi osnutek pravilnika o delovnih razmerjih, ki ga je obrazložil direktor kadrovskega sektorja tovariš Markovič. Člani sveta enote so imeli več pripomb na posamezne formulacije, ki jih bo tajništvo organov upravljanja posredovalo delovni skupini, ki bo pripravila dokončen tekst za sprejem na delavskem svetu.

XVII. SEJA SVETA ENOTE VZDRŽEVALNIH OBRATOV

Svet enote vzdrževalnih obratov se je sestel na svoji 17. sejo dvakrat, 12. in 13. decembra 1971.

Najprej je obravnaval predlog pravilnika o delovnih razmerjih Železarne Store. Uvodno pojasnilo je k temu osnutku podal direktor kadrovskega sektorja tovariš Rajko Markovič.

(Nadaljevanje na 6. strani)

Priprava peska v livarni II

DELO SAMOUPRAVNIH ORGANOV

(Nadaljevanje s 5. strani)

V razpravi, ki je sledila, so imeli vrsto kritičnih pripomb na posamezna določila v osnutku pravilnika. Največ polemike se je razvilo okrog določanja dni rednega letnega dopusta in formule, ki jo pravilnik vsebuje. Zahtevali so, da je treba postopek poenostaviti.

Podane so bile tudi sugestije, da bi se precizirale težavnostne stopnje, da bi vnesli nekaj sprememb v določila o poskusnem delu in preizkusu znanja. Predvsem pa so poudarili, da je mentor delavcu v poskusnem delu dolžan podati poročilo o opravljanju dela.

Pripombe so bile tudi na sam način podeljevanja delovnih priznanj in praktičnih ter drugih nagrad in so zahtevali tudi v teh določilih določene spremembe.

V nadaljevanju seje so obravnavali predlog gospodarskega načrta za 1972. leto. Vzdruževalce je v zvezi z določili osnutka gospodarskega načrta najbolj zanimalo, kakaj je relativno malo sredstev predvidenih za vzdrževanje iz naslova investicijskega vzdrževanja. Postavljeno je bilo tudi vprašanje, če je bilo pri sestavljanju predloga gospodarskega načrta upoštevano v posameznih postavkah tudi vzdrževanje elektroenergetskih vodov itd.

Po mnenju nekaterih članov sveta enote je plan delovne sile občutno prenizek.

Svet enote je bil ob zaključku mnenja, da je treba zagotoviti preostala sredstva v približnem znesku 350 milijonov starih dinarjev za potrebe vzdrževanja iz amortizacije.

XVIII. SEJA SVETA ENOTE METALURŠKIH OBRATOV

Svet enote se je sestel na svojo 18. sejo dne 10. decembra t. l.

Po potrditvi zapisnika in sklepov, sprejetih na prejšnji seji, je svet enote obravnaval poročilo o proizvodnji v novembru in sprejel operativni načrt za december. Poročilo in načrt je podal vodja sklopa dipl. inž. URBANČIČ. Splošna ugotovitev je, da so plan dosegli in celo presegli povsod tam, kjer na njihovo delo niso mogli vplivati vremenski pogoji (pomanjkanje vode ipd.). Elektroplovž in jeklarna pa sta bila zaradi pomanjkanja vode in redukcije električne energije seveda dosti na slabšem.

V nadaljevanju seje je svet enote obravnaval predlog o udeležbi vzdrževalcev na akordu osnovnih obratov in sprejel sklep, da se odobri zahtevana participacija vzdrževalcev v obratih metalurške enote za čas največ šestih mesecev, da pa je treba predvsem najti možnost ureditve tega vprašanja v okviru gospodarskega načrta. Sklep je veljaven s 1. 12. 1971.

Svet enote je obravnaval predlog gospodarskega načrta za leto 1972. Ugotovili so, da je precej nejasnosti v samem načrtu oziroma planu zlasti v tistem delu, ki govori o jeklarni in valjarnah. Predvsem ni gotovo, kdaj bo pričela z rednim obratovanjem nova jeklarna, obremenitev nove valjarne je absolutno previsoka, medtem ko konstrukcija dela (število izmen in izpopolnjeva-

nje naročil) v valjarni I tudi ni povsem točna.

Ko je pojasnjeval nekatere postavke v predlogu načrta ter utemeljeval takšne planske postavke, je dipl. inž. Knez predvsem poudaril, da je plan tako zastavljen predvsem zaradi izredno visokih obveznosti v letu 1973, ki izhajajo iz anuitet za izkoriščene kredite.

Prisotna pa je bila pripomba, da je planirano premalo zaposlenih, ker so potrebe v obratih dosti večje.

Zaradi pomanjkanja časa je svet enote prestavil obravnavanje osnutka pravilnika o delovnih razmerjih na svojo naslednjo sejo, ki je bila v soboto, 18. decembra t. l.

XXIII. SEJA EKONOMSKO-POSLOVNEGA ODBORA

Ekonomsko-poslovni odbor se je sestel na svoji 23. seji dne 3. 12. t. l. Uvodoma je odbor potrdil sklepe, sprejete na zadnji seji, z dopolnitvijo, da je treba sleherni prerangiranje izvršiti skrajno premišljeno.

Proizvodno in finančno poročilo za mesec oktober sta podala tehnični in finančni direktor. Predvsem sta ugotovila, da je bila proizvodnja v tem mesecu nekoliko pod operativnim planom za oktober. Vzroki za to so v pomanjkanju TH plina in metalurškega kisika, v poskusnem obratovanju proge Ø 300, mehanskih okvarah na progah in okvari na peči I, poleg tega pa seveda še pomanjkanje vode, redukcije električne energije itd. Kljub temu je finančni rezultat za oktober pozitiven.

Se vedno so pa prisotne težave, ki so značilne za vse letošnje leto, pa tudi za lansko leto (likvidnost, zaloge itd.). Zaloge so nekoliko večje kot bi lahko bile, vendar je opravičilo v tem, da so to izključno uvožene gredice in smo jih bili prisiljeni nabaviti večjo količino, da bi lahko zagotovili normalno proizvodnjo za daljši čas.

Po obravnavi operativnega plana za december 1971 je ekonomsko-poslovni odbor obravnaval službeno potovanje komercialnega direktorja tovariša Belej Marjana in direktorja oddelka za analizo tržišča pri Združenem podjetju v Ljubljani tovariša Leskovec Zdenka na zasedanje Intermetala v Budimpešto. Oba sta se zasedanja udeležila in ekonomsko-poslovni odbor je to potovanje naknadno odobril s tem, da stroške dnevnice za tovariša Leskovec Zdenka povrne direktorja združenega podjetja.

Tehnični direktor je predlagal ekonomsko-poslovnemu odboru odobritev strokovne specializacije v Franciji za tovariša dipl. inž. Jovanovski Lazarja. Stroški specializacije gredo v breme štipendije, ki jo podeljuje francoska vlada v okviru programa tehnične pomoči. Specializacija traja 2 meseca.

Ekonomsko-poslovni odbor je še odobril kritje preostalih stroškov strokovne specializacije dipl. inž. Srečka Senčiča na Finskem, udeležbe inž. Pišek Alojza na posvetovanju Svetovni varilski dnevi v Hamburgu v ZR Nemčiji. Odobril je tudi stroške

bivanja dipl. inž. Zakonjšek Nika v Švici, inž. Jevšinek Alojza v Švici ter dipl. inž. Nosan Franca, prav tako v Švici.

Ekonomsko-poslovni odbor je sprejel sklep, da je potrebno ob začetku vsakega leta povečati fiksni del nagrade iz naslova tehničnih izboljšav za stopnjo inflacije, ker se lahko le na ta način obdrži relativna vrednost priznane nagrade za omenjene izboljšave.

Ekonomsko-poslovni odbor je tudi sprejel predlog Komisije za racionalizacije, da se evidentira racionalizacijo talilnika TH peči, ki sta jo podala dipl. inž. Knez Peter ter Ramšak Marjan in se jima zato tudi odobri izplačilo ustrezne nagrade, predvidene s pravilnikom.

V nadaljevanju seje je tudi obravnaval predlog odprodaje osnovnih sredstev, poslovnega inventarja, elektroopreme ter sklenil, da se odobri ta odprodaja. Odbor se je tudi seznanil s predlogom gospodarskega načrta za leto 1972 ter sklenil posredovati predlog v obravnavo obratovodstvom, delovnim skupinam ter svetom enot.

Ekonomsko-poslovni odbor je na predlog komercialne oziroma glavnega direktorja odobril odpis razlik, nastalih pri izvozu in uvozu.

Ob zaključku seje je ekonomsko-poslovni odbor obravnaval tudi prošnjo našega delavca tovariša Fermeta, s katero apelira na EPO, da se mu zniža obveznost plačila odkupljenega avtomobila znamke FIAT. V prošnji navaja, da je odkupil od železarne vozilo, ki mu pa ne more služiti, ker ima več okvar, za katere pa ne nosi krivdo železarna. Enkrat je že prošil za znižanje obveznosti, vendar prošnja ni bila ugodno rešena. Ko je EPO nato zahteval dodatno poročilo od posebne komisije, je bilo to poročilo do te seje tudi posredovano. Komisija v njem navaja, da ni na strani tovarne nobenih razlogov, da bi morala znižati obveznost, ker se je kupec (Ferma) s podpisom na pogodbi obvezal, da si je pred nakupom vozilo ogledal in da kasnejših eventualnih napak ne bo uveljavljal. Komisija zato ni mogla ugoditi njegovemu želji, ker železarna očitno ni kriva, če je zimski mrz preteklo zimo vozilo poškodoval in so zato nastali s popravilom večji stroški.

Kupec je tudi navedel, da je zaradi nabave avtomobila, ki mu ne more koristiti, ker je v nevoznem stanju, v izredno težavnem socialnem položaju. Ekonomsko-poslovni odbor je nato sprejel sklep, da od svojega prvotnega sklepa ne more odstopiti, da pa zadevo odstopa Kadrovsko-socialnemu odboru, kolikor gre resnično za socialni problem.

XVI. SEJA KADROVSKO-SOCIALNEGA ODBORA

Kadrovsko-socialni odbor se je sestel na svojo 16. sejo dne 26. novembra 1971.

Po potrditvi zapisnika in sklepov, sprejetih na prejšnji seji, je odbor sprejel sklep, da se formira novo delovno mesto »asistent za operativo« na prometu,

rang XVIII-421. Pravtako se je strinjal z razširitvijo na delovnem mestu »delovodja« v merilni službi, rang XVII-396 od 1 na 2, ter na delovnem mestu »šofer C kategorije« rang X-259 od 4 na 8.

Zaradi organizacijskih sprememb v jeklarni je bila predlagana sprememba rangiranja za nekatere kovače. Prav tako je prišlo do predloga za prerangiranje kovačev v šamotni. Tako je po daljši razpravi KSO sprejel sklep, da se v jeklarni 2 kovača prerangirata iz IX v X rang, dva kovača v istem obratu iz X v XI rang in enako dva kovača v valjarni, zasedba na delovnem mestu št. 140 v šamotni se zmanjša od 2 na 1 in prestavi iz X v XI rang, v šamotni pa se še uvede novo delovno mesto »ključavničar«, št. 190, rang XI-274, zasedba 1.

Kadrovsko-socialni odbor je ugodil prošnji tovariša Zanoškar Rudolfa za odplačilo šolnine na Visoki ekonomsko-komercialni šoli v Mariboru, ki se je javil na objavljeno prosto delovno mesto, seveda pod pogojem, če se zaposli v našem podjetju. Prav tako se mu odobri odsotnost z delovnega mesta vsak petek do konca šolskega leta 1971-1972, ker predava predmet telefonijo ter signalno-varnostne naprave na prometni šoli v Mariboru.

Sklenil je povrniti stroške tečajnine v tečaju nemškega jezika na delavski univerzi v Celju v znesku 300 din. Ni pa odobril izrednega plačanišča študijskega dopusta za tovarišiča Šalič Marijo iz UOS, ker se je brez predhodnega soglasja podjetja vpisala na Visoko ekonomsko-komercialno šolo v Mariboru.

Skladno s poročilom komisije za razpis prostega delovnega mesta glavnega inženirja sklopa mehanske obdelave je na to mesto izvolil dipl. inž. Feliksa Černaka, dosedanjšega v. d. glavnega inženirja tega sklopa.

Odobril je mesečno pomoč za Jug Zdravka iz Sentjurja v znesku 150 din mesečno kot pomoč pri šolanju na elektrogospodarskem šolskem centru v Mariboru.

Obravnaval je tudi pritožbo Žolnir Ivana v zvezi z ukinitvijo podeljevanja štipendije. Žolnir je bil najprej vpisan na Ekonomski fakulteti v Ljubljani, vendar prvega letnika ni končal in je nato eno leto »pavziral«. Zatem se je vpisal na Visoko ekonomsko-komercialno šolo v Mariboru in železarno samo seznanil z dejstvom, da sedaj študira v Mariboru. S tem je prekršil določila pogodbe o štipendiranju in skladno s temi določili mu je bilo ustavljeno nadaljnje izplačevanje štipendije.

Po mnenju komercialnega sektorja pa bi ga bilo koristno štipendirati še naprej. To mnenje je kadrovsko-socialni odbor tudi akceptiral in tako pozitivno rešil pritožbo.

Na predlog vodstva elektroobrata je odbor sprejel sklep o prerangiranju delovnega mesta »asistent za elektroobrat« iz XIX v XX rang.

(Dalje na 7. strani)

Delo samoupravnih organov

(Nadaljevanje s 6. strani)

V nadaljevanju se je odbor obravnaval tudi osnutek pravilnika o delovnih razmerjih. Uvodno pojasnilo je dal direktor kadrovskega sektorja tovariš Rajko Markovič. Člani odbora so dali nekaj pripomb k formulacijam v predloženem osnutku, sicer so se pa domenili, da ga bodo podrobneje obravnavali ob zaključku razprave tj., ko se bodo sestali na skupno sejo z odborom za splošne zadeve.

XIII. SEJA ODBORA ZA SPLOŠNE ZADEVE, NORMATIVNE AKTE IN INFORMACIJE

Odbor se je sestel na svojo 13. sejo dne 25. novembra 1971.

Uvodoma je razpravljalo o osnutku pravilnika o delovnih razmerjih. Z uvodnimi pojasnili o predloženem osnutku je sodeloval direktor kadrovskega sektorja tovariš Rajko Markovič. Bilo je posredovanih tudi nekaj pripomb in sugestij, ki jih bodo sestavljavci pravilnika pri korigiranju upoštevali.

V zvezi s prošnjo delavca železarne tovariša Kozoleta je odbor sklenil, da se njegova prošnja za dodelitev pomoči za premagovanje posledic požara (ki mu je pred letom upepelil stanovanjsko hišo) zavrne, ker mu je bilo dodeljeno stanovanje v Štorah. Prav tako zavrne drugo prošnjo, s katero je prosil za povrnitev stroškov za polomljena

vrata ob priliki nasilnega vloma. Istočasno je odbor sklenil, da bo v bodoče obravnaval samo take primere pogorelcov, pri katerih se bo izkazalo, da so imeli stanovanjske objekte zavarovane.

Odobril je dalje znesek 4.000 dinarjev Godicelj Francu iz konstrukcijskega oddelka za dokončanje gradnje.

V nadaljevanju se je odbor obravnaval tudi pritožbo tovariša Godicelja iz jeklarne na sklep o dodelitvi enosobnega stanovanja. Komisija DST mu je namreč na seji dne 28. 10. letos dodelila enosobno stanovanje, kakor je to določeno v pravilniku o kreditiranju stanovanjske izgradnje in dodeljevanju stanovanj, saj ima dvočlansko skužino. Glede na to, da je pričakoval večje stanovanje, se počuti, kot navaja v svoji pritožbi, ponižanega, manj vrednega, »kar se bo vsekakor odražalo v mojem nadaljnjem delu...«. »S to pritožbo obveščam vse nadrejene, da naj ne pričakujejo več osebnega interesa pri nadaljnji izgradnji jeklarne II, ker smatram, da sem za tovarno nepotreben«.

Ker je v tovarni na razpolago omejeno število stanovanj in ker nikakor ni mogoče vsakomur dodeliti stanovanja po njegovi želji, odbor ne more odločiti drugače in pritožbi se ne more ugoditi. Komisija za dodeljevanje stanovanj je ugotavljala potrebe vseh prosilcev in je odločila po svojih najboljših močeh.

Združevanje sredstev in stabilizacijski ukrepi

SKLEPI 14. SEJE POSLOVNEGA ODBORA ZPSŽ, SPREJETI DNE 6. 12. 1971

1. Poslovni odbor v razširjeni sestavi podpira akcijo združevanja sredstev na nivoju ZP. Predlog samoupravnega sporazuma bo izdelala posebej imenovana skupina, nakar bo poslovni odbor posredoval predlog sporazuma vsem organizacijam združenega dela v razpravo, skupaj z gradivom za to sejo. Nato ga bo poslovni odbor še enkrat obravnaval in poslal v odločitev delavskim svetom tovarn.

Skupino za pripravo predloga sporazuma sestavljajo: Andrej Cetinski, Alojz Dolgan, Mitja Medvešček, Janez Znidar, Peter Orožen, Alojz Knez, Olga Čuvan.

Predlog sporazuma je treba pripraviti do konca leta 1971. Poslovni odbor ZP naj obravnava predlog do 15. 1. 1972. Med 13. in 17. 12. mora sklicati sestanek skupine Andrej Cetinski.

2. SKLEP:

Prvenstveno je treba začeti z akcijo za deblokado žiro računov, sicer slede od sredine prihodnjega leta sankcije po predpisih o SDK. Izdelati je treba plan, akcijo pa uskladiti tudi z ostalimi jugoslovanskimi železarnami. Treba je poiskati vse možnosti kreditiranja domačih bank, pa tudi možnosti inozemskih virov, predvsem pri kreditiranju

uvoza. Zmanjšati je treba terjatve do kupcev. V večji meri je treba pridobiti kupce, ki se oskrbujejo iz inozemskih virov, saj so sposobni tekoče plačevati blago. Pridobiti je treba republiško podporo. Nadalje je treba uskladiti delo teamov direktorjev na nivoju ZP (finančnih, komercialnih, tehničnih). Medsebojne dobave imajo prvenstvo pri plačilu. Kritična točka je pri tem 5 milijonov din. Če terjatve ene tovarne proti drugi v ZP presegajo 5 milijonov din, se začne skupno reševanje problema.

3. SKLEP:

Gospodarski načrt ZPSS za leto 1972 je treba pripraviti takoj po sprejemu ustreznih načrtov v tovarnah, dotlej uskladiti delne načrte, tako da bi bil nato gospodarski načrt ZPSŽ sprejet v sredini januarja na seji delavskega sveta ZP.

4. SKLEP:

Predračun direkcije ZPSŽ za leto 1972 se kot predlog sprejme.

5. SKLEP:

Poslovni odbor vloge Metalurškega inštituta za pomoč pri odplačilu anuitet v znesku 370.000 din sicer načelno ne zavrača. Pripravljen je skleniti nek aranžman, kolikor pride do tesnejše povezave med ZPSŽ in Metalurškim inštitutom.

SINDIKATI V USTAVI

Skupna komisija vseh zborov skupščine SR Slovenije za ustavna vprašanja je po obširni javni razpravi pripravila predlog ustavnih dopolnil k ustavi SR Slovenije, o čemer bo dokončno razpravljala in odločala predvidoma 27. decembra letos skupščina SR Slovenije v celotnem sestavu. Predlagano besedilo XXXI. ustavnega dopolnila, ki govori o mestu in vlogi sindikatov, je naslednje:

»Delavci, združeni v sindikatih, razvijajo in uresničujejo družbeno samoupravljanje in socialistične samoupravne družbene odnose, zagotavljajo svoj vpliv na družbeno odločanje in uveljavljajo svoje samoupravne pravice s tem, da:

— se zavzemajo za uresničevanje svoje neodtujljive pravice, da na podlagi dela v temeljnih organizacijah združenega dela in v vseh oblikah združevanja in poslovnega sodelovanja pridobivajo dohodek, upravljajo zadeve in sredstva družbene reprodukcije in odločajo o dohodku, ki ga kot del skupnega družbenega dohodka ustvarijo v različnih oblikah združenega dela in združevanja sredstev;

— si prizadevajo za izboljševanje delovnih in življenjskih razmer z razvijanjem samoupravljanja, z večanjem produktivnosti dela in razvijanjem sodobne organizacije dela ob intenzivni uporabi znanstveno-tehnoloških dosežkov ter s stalnim izpopolnjevanjem svojih strokovnih sposobnosti in znanja o zakonitostih razvoja družbe;

— se zavzemajo za dosledno uresničevanje in zaščito pravic delavcev v združenem delu in delavcev, zaposlenih pri občanih, ki delajo z lastnimi sredstvi, ter organizirajo ustrezne oblike pomoči, predlagajo družbene ukre-

pe v primerih hujše kršitve samoupravljanja v delovnih organizacijah in dajejo pobudo za postopek, da se zaščitijo pravice delavcev in pravice delovnih skupnosti v temeljnih organizacijah združenega dela;

— usklajujejo interese na temelju samoupravljanja, delitve po rezultatih dela ter vzajemnosti in solidarnosti in oblikujejo družbeno merila za zagotavljanje svoje socialne varnosti; spodbujajo samoupravno sporazumevanje in družbeno dogovarjanje in v njih sodelujejo, krepijo njun demokratičen značaj in odgovornost za uresničevanje sprejetih obveznosti;

— se zavzemajo za družbeno-ekonomske in politične odnose, ki omogočajo polno izražanje ter uresničevanje interesov;

— zagotavljajo demokratičen kandidacijski postopek in sodelujejo pri izbiri kandidatov za organe upravljanja v organizacijah združenega dela, v interesnih skupnostih in za delegate v skupščinah družbeno-političnih skupnosti; dajejo zahtevo za izdajo zakonov in drugih aktov, zastavljajo vprašanja samoupravnim, predstavniškim in upravnim organom, ki so jih dolžni obveščati o pomembnih družbenih zadevah, obravnavati njihova stališča in predloge, preden o njih dokončno odločijo«.

Poročilo o proizvodnji

V novembru smo dosegli 7,4 % letnega plana proizvodnje. Nižja je za 11,1 % od dvanajstine letnega plana. Tudi operativni plan ni bil dosežen za 9,7 %.

Na elektroplavžu je bila redukcija elektroenergije. Izguba proizvodnje znaša 860 t. Jeklarne

ni dosegla dvanajstine letnega plana in operativnega plana, ker je šel obrat predčasno v remont. V livarni specialne litine še vedno obstaja pomanjkanje jeklenih odpadkov.

V kumulativni ostaja proizvodnja za 7,5 % pod letnim planom.

Iz nove valjarne

OSNOVE EKONOMIKE

Finančni uspeh

Medtem, ko nam prodajna cena nakazuje tisto, kar je podjetje pridobilo, nam stroški, ki so vsebovani v njej, nakazujejo tisto, kar je podjetje pri tem porabilo. Razlika je finančni uspeh, ki zajema posamezen proizvod ali opravljeno storitev. Finančni uspeh je torej v tem primeru razlika med pridobljenimi in porabljenimi sredstvi. Če so porabljena sredstva večja od pridobljenih, govorimo o izgubi. Če so pridobljena sredstva večja od porabljenih, govorimo o dobičku.

Ugotavljanje finančnega uspeha, ki ga ustvarja podjetje v razdobju leta dni ali krajših razdobjih, je vedno naslonjeno na določeno sporazumno rešitev, ki je v temeljnih potezah celo predpisana. Kakršna koli je že ta rešitev, vedno omogoča skrite dobičke in skrite izgube, ki se jim ni mogoče ogniti pri ugotavljanju finančnega uspeha. Da bi ugotovili finančni uspeh moramo poznati:

1. Prihodki

Finančni uspeh podjetja ugotavljamo na podlagi proizvedenih, prodanih ali plačanih proizvodov. Zato pa tudi prihodke lahko opredeljujemo:

- na podlagi proizvodnje,
- na podlagi zaračunane prodaje (fakturirane realizacije)
- na podlagi plačane prodaje (plačane realizacije).

Opredelitev prihodkov na podlagi proizvodnje ima s teoretičnega vidika mnogo prigovorov. S tem, ko podjetje dokonča proizvodnjo, še ni rečeno, da bo tudi uspelo proizvod prodati, zlasti pa med proizvodnjo mnogokrat še ni mogoče zanesljivo predvideti, kakšno ceno bo proizvodu priznal trg in kdaj.

Zato je bolje, če podjetje ovrednoti zalogo proizvodov kar na podlagi stroškov, pojav prihodkov pa prihrani za čas, v katerem bo dejansko dano družbeno priznanje tej zalogi. Še v večji meri velja to seveda za nedokončano proizvodnjo.

Vrednost zaračunane prodaje (fakturirane realizacije) v kakem obračunskem obdobju je lahko enaka vrednosti, tedaj plačane prodaje (plačane realizacije), če niti ob začetku in niti ob koncu istega obračunskega razdobja ni bilo terjatev do kupcev, ali pa so bile vrednostno povsem enake. Navadno pa se vrednost zaračunane (fakturirane) prodaje v kakem obračunskem razdobju razlikuje od vrednosti plačane prodaje v njem.

To so bili pravzaprav redni prihodki. Na finančni uspeh posameznega obdobja pa vplivajo še izredni prihodki, ki zrcalijo razne druge vplive. To so na primer: blagajniški popusti, pogodbeno kazni, presežki ob popisu zalog in tako dalje.

2. Odhodki

Kot delimo prihodke na redne in izredne, delimo tudi odhodke na redne in izredne. Med-

tem ko z rednimi prihodki razumemo prodajno vrednost povsem določenih proizvodov in opravljenih storitev, pa z rednimi odhodki razumemo stroške, ki so povezani z njimi. Nasprotno izredni odhodki zrcalijo razne druge vplive na finančni uspeh.

Redni odhodki so nasprotje rednih prihodkov in skupno z njimi ustvarjajo finančni uspeh iz normalne poslovne dejavnosti, če z njimi razumemo vse stroške, ki so povezani s proizvodni in opravljenimi storitvami, s katerimi v kakem obračunskem razdobju opredeljuje redne prihodke, bo razlika med rednimi prihodki in rednimi odhodki pomenila dobiček.

Na opredelitev rednih odhodkov bistveno vpliva sama opredelitev rednih prihodkov. Če so redni prihodki opredeljeni na podlagi proizvodnje, so tudi redni odhodki zelo blizu tedaj nastalim stroškom. Brž ko so redni prihodki opredeljeni na podlagi zaračunane prodaje, a obstaja nedokončana proizvodnja in zaloga proizvodov ob koncu in začetku proučevanega razdobja, se že redni odhodki smiselno odmakajo od stroškov, ki so se pojavili v istem razdobju. Še večji odmik najdemo v primeru, ko so redni prihodki opredeljeni na podlagi plačane prodaje.

Če so redni prihodki opredeljeni na podlagi zaračunane prodaje, seveda rednih odhodkov ni mogoče videti že v stroških tistih proizvodov, ki so bili v danem razdobju dokončani, temveč obrazec podaljšamo takole:

stroški v razdobju dokončanih proizvodov
+ stroški v začetni zalogi proizvodov
— stroški v končni zalogi proizvodov
= stroški v razdobju prodanih proizvodov
= redni odhodki.

Iz tega vidimo, da ni mogoče istovetiti odhodkov s stroški v istem razdobju. Odhodki so tisti stroški, ki po odbitku od prihodkov soustvarjajo finančni uspeh v določenem obračunskem razdobju. Nasprotno so stroški cenovni izraz potroškov v istem obračunskem razdobju, ki so smotrno povezani s tedanjo dejavnostjo. Vsi stroški tega razdobja nimajo značaja prihodkov. Prav tako ni nujno, da bi bil vsak odhodek povezan s stroški.

3. Dohodek

Dohodek je družbeno-gospodarski pojem. Tako dobiček kot dohodek sta v načelu razlika med prihodki in odhodki. Redni in izredni prihodki sestavljajo celotni prihodek podjetja v proučevanem razdobju. Če od njega odštejemo vse redne in izredne odhodke in med rednimi odhodki upoštevamo vse stroške, ki so povezani z zaračunano prodajo, dobimo dobiček, če nasprotno od njega odštejemo vse redne in izredne odhodke in med rednimi odhodki upoštevamo samo materialne stroške z a-

mortizacijo, ki so povezani z zaračunano prodajo, dobimo dohodek. Dohodek je torej manjši od celotnega prihodka, a večji od dobička. Dobiček je manjši od dohodka za vračunane zakonske in pogodbene obveznosti, iz dohodka, a tudi za vračunane osebne dohodke, ki so vezani z zaračunano prodajo. Ker z dohodkom pokrivalo te zakonske in pogodbene obveznosti, kakor tudi osebne dohodke, ki se pojavljajo neodvisno od samega dohodka, dohodek še ni pozitiven finančni rezultat. O pozitivnem finančnem rezultatu podjetja govorimo šele tedaj, ko je dohodek večji od pravkar navedenih odhodkov iz njega, tj., če obsega dobiček.

a) Delitev dohodka za podjetje
Oglejmo si delitev dohodka najprej z vidika, kaj mora z njim podjetje pokriti, da ne bi imelo zgube. Z dohodkom najprej pokrijemo:

1. pogodbene obveznosti iz dohodka v vračunani višini, ki je vsebovana v zaračunani prodaji;
2. zakonske obveznosti iz dohodka v vračunani višini, ki je vsebovana v zaračunani prodaji;
3. osebne dohodke v vračunani višini, ki je vsebovana v zaračunani prodaji.

Prav tako smo dolžni v smislu zakona o ugotavljanju in delitvi dohodka z dohodkom poravnati tudi predujme za tekočo skupno porabo delavcev, ki se sicer ne štejejo kot strošek, temveč kot postavke v breme sklada skupne

porabe. Če vseh teh postavk ni mogoče pokriti, govorimo o izgubi.

b) Delitev dohodka med enotami
O tem vprašanju se je že mnogo razpravljalo. Če zadevo poenostavimo, potem razlikujemo dva primera:

- dohodek organizacijske enote je izviren in tako vstopa tudi v dohodek podjetja kot celote;
- dohodek organizacijske enote je izveden in tako podrejen ostvarjenemu dohodku podjetja kot celote.

c) Dobiček

Dobiček je pozitiven finančni izid, medtem ko za dohodek tega še ne moremo trditi. Kaj vpliva na višino dobička? Če je dobiček razlika med prihodki in odhodki, potem pač oboji vplivajo nanj. Če so prihodki v glavnem odvisni od prodanih količin in prodajnih cen, odhodki pa v glavnem od porabljenih količin in njihovih nabavnih cen, že poznamo veličine, od katerih je odvisna višina dobička.

- Dobiček podjetja se deli na:
- povečanje obveznega dela rezervnega sklada,
 - prispevek za skupne rezerve,
 - del ki gre sopogodbenikom v skupnem poslovanju,
 - povečanje osebnih dohodkov preko vračunane višine v zaračunani prodaji,
 - povečanje poslovnega sklada,
 - povečanje sklada skupne porabe,
 - povečanje neobveznega dela rezervnega sklada,
 - povečanje drugih skladov.

Ekonomski biro

Šamotna in aglomeracija

**BRALCE NAŠEGA GLASILA
POZIVAMO, DA NAM PIŠEJO O DELU
V OBRATIH.**

NAŠI ODLIKOVANCI

Ob letošnjem prazniku republike so prejeli tudi štirje člani naše delovne skupnosti visoka priznanja iz rok predsednika občinske skupščine Celje dipl. inž. Dušana Burnika. Ta odlikovanja so tudi nam lahko v ponos.

Dipl. inž. **Milko STARC**, tehniški direktor, je od januarja 1942 do avgusta 1943 aktivno pomagal NOB v domačem Kontovelju na Krasu. Potem je vstopil v NOV in bil do osvoboditve v IX. korpusu na različnih dolžnostih. Po osvoboditvi se je na ljubljanski univerzi takoj vključil v napredno gibanje, bil je sekretar organizacije ZK in član biroja tehnike od 1946 do 1950.

Po prihodu v naše podjetje se je takoj vključil v družbeno-politično dejavnost; 4 leta je bil predsednik krajevnega odbora, 8 let predsednik krajevne organizacije ZB NOV, odbornik pa vsa leta, 4 leta član Krajevne skupnosti Store, 4 leta predsednik DIT, več let pa član UO in DS Železarne. Sedaj je član DS ZPSZ. Od leta 1954 je predsednik Komisije za visoke peči Jugoslavije. S svojim aktivnim delom v družbeno-političnih organizacijah, upravno-političnem delu, zlasti še na delovnem mestu v železarni in v drugih institucijah je pridobil ugled in spoštovanje v delovni skupnosti, na terenu, v občini, republiki in v vsej domovini. Kako je cenjen kot odličen strokovnjak v proizvodnji, ni treba posebej poudarjati, kakor tudi ne, kako je priljubljen med sodelavci v kolektivu in na terenu zaradi svojega pravilnega odnosa do ljudi, skrbi za delovne ljudi in za napredek proizvodnje.

Jože LONČARIČ, glavni delovodja v mehanični delavnici, zdaj poslanec v Zvezni skupščini, je tako znan med nami, da njegovih večletnih funkcij v organizaciji ZK, v občinskem in republiškem komiteju ZK, v sindikalnem gibanju, v organih samoupravljanja in v raznih drugih organizacijah in društvih, ni treba najbrž posebej naštevati.

Že od leta 1944 je bil obveščevalec in kurir NO gibanja. Leta 1947 je postal član SKOJ, avgusta 1949 pa član ZKS. Bil je član TK ZKS, občinskega komiteja in okrajnega komiteja ZKS, član republiškega odbora Zveze sindikatov Slovenije. Veliko je prispeval k poglobitvi in utrditvi socialističnih odnosov ter organizaciji samoupravljanja. Vso njegovo delovanje široko presega okvir aktivnosti v ZK. Je vzgleden primer javnega delavca.

Ignac KOROŠEC, metalurški tehnik, asistent v livarni, kdo od nas ga ne pozna, ne samo kot prizadevnega v livarni, temveč tudi kot večletnega družbeno-političnega delavca?

V članstvu ZKS je od leta 1949, več mandatnih dob je bil član TK ZKS in sekretar TK ZKS, več mandatnih dob član občinskega komiteja ZKS, v organih samoupravljanja, svetih in v raznih društvih. Z aktivnostjo v družbeno-političnih organizacijah je mnogo prispeval k utrjevanju socialističnih smeric in pravilnih odnosov, vedno je dosledno iz-

polnjeval delovne in družbene obveznosti. S svojim plodnim delovanjem si je pridobil ugled vzglednega družbenega delavca.

Tine VEBER, referent za rekreacijo v naši delovni skupnosti in tehniški sekretar TVD Partizan Store. Sin delavske družine v Gaberju v Celju, je bil že kot 10-leten pionir navdušen predvsem nad orodno telovadbo, kar je nadaljeval tudi kot mladinec. Bil je več let prvak v orodni telovadbi, večkrat zapored o-krajni, republiški in državni mladinski prvak v orodni telovadbi. Opravil prednjaški tečaj že kot mladinec v Subotici in tako prenašal strokovno znanje na svoje sovrstnike. Poleg orodne telovadbe je gojil še dopolnilne športe kot plavanje, smučanje in roket. Opravil izpit za smučarskega vaditelja že leta 1959 in

to svoje znanje z uspehom prenašal na mladino v smučarskih tečajih. Med služenjem vojaškega roka je bil predavatelj na oficirskem kursu za telesno vzgojo v Pulju, na vojni akademiji pa je bil samostojni predavatelj. Bil je član TVD Partizana v Pulju in tam strokovno vzgajal člane v telesni kulturi. Po odslužitvi vojaškega roka se je zaposlil kot profesionalac pri Partizanu Slovenije in svoje bogato strokovno znanje in izkušnje prenašal v društva, strokovno pomagal pri organiziranju nastopov, zlasti še velikega nastopa v letu 1959 v Beogradu. Za to je dobil priznanje Partizana Jugoslavije. Kot inštruktor se je udeležil tudi delovne akcije na avtoputu v Nišu, kjer je deloval pri širjenju telesne vzgoje med mladimi graditelji.

Od leta 1960 je v naši delovni

skupnosti. Odtlej, ko je bila rekreacija šele v povojih, pa vsa leta, je veliko pripomogel k širjenju rekreacije v delovnih kolektivih na območju celjske regije. Veliko pa pomaga tudi s povezovanjem dejavnosti v sekcijah TVD Partizana-Kovinarja v Storah. Koliko prostega časa posveti mladini vsa ta leta, vedo najbolj mladi sami, saj jim je še danes vzornik-športnik. Je član UO Partizana Slovenije, UO občinske zveze za telesno kulturo, član odbora za rekreacijo pri občinskem sindikalnem svetu v Celju.

Dipl. inž. **Starc Milko** je prejel Red dela z zlatim vencem, tovariš **Lončarič Jože**, **Korošec Ignac** in **Veber Tine** pa Red dela s srebrnim vencem.

K visokim odlikovanjem naše iskrene čestitke!

ŠEL JESKOZITRDO ŠOLO ŽIVLJENJA

V tem mesecu je bil starostno upokojen naš dolgoletni šamotarski delavec **Ivan ROZMAN**. Med sedanjimi člani delovne skupnosti ima najbrž najdaljši delovni staž v našem podjetju, domala 40 let. Ob upokojitvi sem se zapletel z njim v pogovor. S preudarnimi besedami mi je naslikal, skozi kako trdo šolo življenja je šel doslej.

Pred 57. leti je bil rojen v hiši malega posebnika kamnite zemlje v Zlatečah pri Šentjurju. Za njim so privekali na svet še trije otroci, kruha pa je bilo vse manj pri hiši. Oče je odšel v prvo svetovno vojno, kjer je prestal hudo trpljenje, ki mu je zapustilo težke posledice in je leta 1927 popolnoma oslepel. Vsa skrb za družino je bila torej na materinih plečih, ki ji je že zgodaj začel pomagati Ivan kot najstarejši, a slaboten otrok. Pravi, da so jedli največkrat koruzno juho, krompir in fižol, za žgance so dejali, da škodijo prebavi, bel kruh pa so mogoče dvakrat na leto užili in to ob največjih praznikih. V trinajstem letu je šele bil in že je moral za hlapčka na Kalobje in pozneje v Kranjče. Zaman pa je trkal na fabriška vrata v Celju in v Storah. Šele leta 1932 mu je uspelo dobiti sezonsko delo v šamotarni, toda po dveh mesecih hudega garanja je moral zopet domov. Hodil je na dnino k okoliškim kmetom, da je vsaj malo lahko pomagal materi v skrbi za družino. Leta 1934 pa se mu je le posrečilo, da je dobil zopet zaposlitev v šamotarni kot prostorni delavec, pozneje je delal pri sušenju gline in nato pri mešalcu gline.

»Tokrat, veste, v tistih letih, se je drugače delalo, kot danes«, mi je pojasnjeval in vsako drugo besedo poudaril. »Tako je bilo suženjsko delo, samo priganjanje in pretnje. Če si delal v skupini in s samokolnico v roki čakal, da ti jo sodelavec napolni, si že zaslišal za hrbtom priganjača, največkrat pa ravnatelja samega: čez 14 dni pridi po knjižico, odpuščen boš. Potem si vedel, da moraš v pisarno k ravnatelju in

ga s povzdignjenimi rokami prositi za razumevanje, da nisi počival, temveč le čakal na napolnitev samokolnice, da moraš skrbeti za družino in tako naprej. Pa ti je zaenkrat milostno odustil in te obdržal na delu. Sama ponizanja, vse dokler se nismo organizirali v Zvezi kovinskih delavcev Jugoslavije. Odtlej pa sem ob vsakem šikaniranju odšel k delavskemu zaupniku, največkrat h glavnemu zaupniku Ivanu Flisu in mu stvar obrazložil. On se je potem potegnil za nas, da nismo frčali na cesto, kadar se je delodajalcu zahotelo.

Zaradi naraščajoče draginje smo leta 1934 zahtevali višje meze, ko smo bili odbiti, smo štrajkali in uspeli z našimi zahtevami. Tako tudi leta 1936. Na sindikalne sestanke je prihajal tudi tovariš **Franc Leskošek-Luka**, ki nam je vlival poguma, da smo vedno nastopali enotno, po načelu: vsi za enega, eden za vse. Leskošek nas je svaril, naj nikar ne prevzemamo akordnega dela, to je smrt za delavca.

Stvari pa so se bistveno spremenile po osvoboditvi, ko je bila zaposlitev zagotovljena, dela še preveč na vseh koncih, zlasti pa so se spremenili odnosi med ljudmi, odnos do dela, do nadrejenega in obratno. Lahko si mislite, kako smo si oddahnili v novih pogojih dela, ko smo bili vedno bolj deležni zaščite pri delu, tehnično-higienske zaščite, pogojev, o katerih poprej še sanjati nismo smeli. Pred vojno se ni nihče vznemirjal, če smo delali v obupnih delovnih pogojih, v prahu, dimu, v mrazu, ali vro-

čini, samo priganjali so nas. Zdaj pa smo dobili umivalnice, tuše, čistilna sredstva, omarice za prvo pomoč, bili smo deležni zdravstvene in socialne zaščite. Kdo ne bi v takih pogojih z veseljem delal pri obnovi opustošenih, že itak zastarelih obratov, pri gradnji novih obratov, pri strokovnem izpopolnjevanju. Nikdar nisem mislil, da bom na stroške sindikata užival odlih v počitniškem domu na Rabu. In kako mi je sončenje pomagalo, zlasti še vroči pesek na Loparju. Nekega dne pa so me prijazno posvarili, da moram zaradi bolezenskih kali na lažje delo. Kdor je delal pred vojno in po vojni, zna ceniti preobrazbo, napredek, izboljšave, človeške odnose. Dobro bi bilo, ko bi nas mlajši rajši poslušali in nam verjeli, upoštevali razliko med nekdanjim načinom življenja in dela in današnjimi pogoji. Če bi imela več časa, bi se še lahko dosti več pogovorila, tako pa... Saj se še bova kaj srečala, ko bova bolj razpoložena.

Segla sva si v roke, tovariško, krepak stisk je veliko povedal in prijazen pogled še več. Besede bi bile odveč.

Tako se je poslovil od sodelavcev eden med mnogimi, ki je pustil v šamotarni veliko truda, napora, srečen, da je pričakal lepše čase. Našemu dolgoletnemu sodelavcu želimo v zaslužnem pokoju veliko lepih ur.

R. Uršič

DOPIŠUJTE V SVOJE GLASILO

PRAKSA NA FINSKEM

V okviru razvojnega programa Železarne Store, namensko za novo jeklarne, je bila kupljena naprava za kontinuirano vlivanje jekla. Za spoznavanje naprave in obvladanje zelo zahtevnega tehnološkega procesa pa je potrebna določena praksa.

Zato mi je železarna omogočila v sodelovanju s švicarsko firmo Concast prakso na konti napravi na Finskem. Izbor za prakso v precej oddaljeni železarni na Finskem je padel zato, ker v tej železarni na podobni napravi kot bo naša, v osvajanju tehnologije vlivanja različnih kvalitete jekla napredujejo mnogo hitreje kot v drugih železarnah. Poleg tega vplivajo v tej železarni identični asortiman kvalitete jekel, kot se predvideva v proizvodnem programu naše elektrojeklarne.

Na prakso sem odpotoval konec avgusta. Z avionom sem po toval iz Zagreba preko Kopen-

nice, škarij in večjega števila rezalcev. Vložek se pred zakladanjem predgreva v posebnih pečeh in se na ta način skrajša trajanje šarže najmanj za 30 minut. Pri tem se zmanjša poraba električne energije v fazi taljenja za 130 KWH/t.

Poprečni časi trajanja šarže, ki se odvisno od kvalitete jekla spreminjajo, so pri

- 20 t peči 2 do 3 ure
- 40 t peči 2 do 4 ure
- 60 t peči 3 do 5 ur

Skupna letna proizvodnja jekla v vseh treh pečeh je 265.000 ton. Število zaposlenih na vseh treh agregatih in v vlivalski (klasični) je približno 170 ljudi. Visoko rentabilnost tega obrata si lahko predstavljamo, če primerjamo proizvodnjo naše jeklarne (38.000 ton letno), ko zaposluje približno enako število delavcev.

Proizvedeno jeklo se ulije deloma na klasičen način v 3,5 t

zelo malo izmečka, ter znaša izplen 97 %.

Jeklo, ulito na klasičen način v 3,5 t bloke, prevalljajo na grobi progi (premer valjev je 800 mm) deloma v gredice, deloma v končne profile (kotnike, tračnice itd.). Iz valjane gredice in vso jeklo, ulito na konti napravi, pa prevalljajo na progah 500, 350 in 250 mm v proščate in okrogle profile različnih dimenzij, kakor tudi v žico, ki se navija v 400 kg težke kolute.

Odraz pravilne politike gospodarjenja podjetja in pravilno zastavljene programa, katerega glavni cilj je finalizacija in ne prodaja proizvedenih polfabrikatov je identičen z razvojnimi programom naše železarne ter se kaže v Imatri zlasti v tem, da 60 % izvaljanih profilov (približno 110.000 ton) oplemenitijo v jeklovleku, kjer profile vlečejo, luščijo, polirajo, brusijo in toplotno obdelajo.

Na koncu pa še nekaj splošnih spoznanj o deželi sami.

Za Finsko je znano, da je to dežela zase. Kljub temu, da je na skrajnem severu, to ni »skandinavska dežela«, kot si predstavljamo Švedsko, Dansko ali Norveško. To namreč ni dežela velikih svoboščin, ampak se daje čustvenim odnosom strožji zunanji videz, ki pa zbledi v savni.

Kaj je savna? Finska parna kopel je ena od najbolj trdnih osnov življenja v tej deželi. To je prostor — soba, v kateri so okrog kamnite peči postavljeni pogradi v obliki stopnic. Na peč v kateri tli les, oglje ali premog, se poliva voda. Pri tem se razvija para, temperatura v prostoru raste, dihanje pa postaja vedno težje. Težji parni kopeli (ca. 15 minut) sledi kopanje v jezeru, čeprav je pozimi zamrznjeno, ali valjanje po snegu.

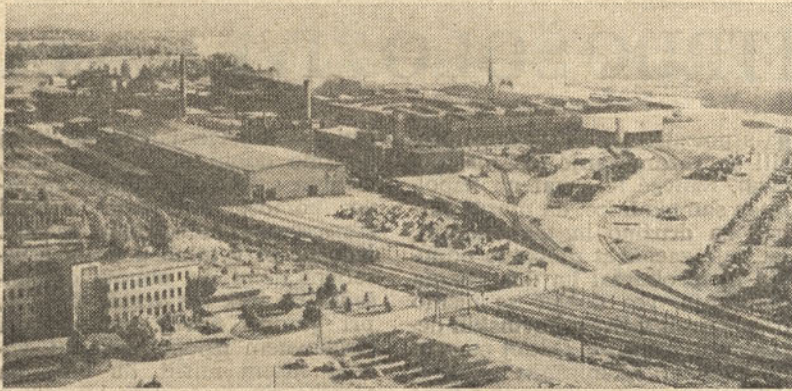
Savno ima na Finskem skoro vsaka družina. Stroga navada je tudi, da popeljejo v njo vsakega svojega gosta. Če odklonite kopanje v savni, se jim lahko zelo zamerite, če nimate res prepričljivega opravičila. Ker je savna nacionalni ponos Fincev, sem jo opisal najprej, sedaj pa nekaj drugih zanimivosti.

Po površini je Finska tako velika kot Jugoslavija, ima pa samo 4 milijone prebivalcev. Tako je torej naseljenost zelo redka. Mesta so majhna in med seboj zelo oddaljena. Dežela je na jugu pretežno poraščena s smrekovimi in brezovimi gozdovi. Če opazujete deželo iz zraka, dobite občutek, da letite nad morjem z velikim številom otokov, ker so jezera povezana eno z drugim. V kolikor povezava z jezeri ni bila naravna, so napravili umetne kanale, saj koristijo vodno pot v veliki meri za transport lesa do velikih tovarnih papirja.

Mesta, kot sem že omenil, so majhna in razvlečena, posamezne hišice so oddaljene druga od druge do 100 m. Postavljene v gozdovih, kar vse skupaj daje mestu idiličen videz. Polovica hiš je iz lesa, ostale pa so zidane v stilu bungalovov. Hiše so grajene zelo racionalno, s tankimi stenami, dobro izolacijo in za naše pojme so majhne. Zanimivo je to, da je prav na vsako hišo na zunanji strani speljana lestev do dimnika.

Ceste so zelo lepe, promet ni gost, absolutno prednost na cesti (na prehodih) pa imajo pešci. Mogoče kot zanimivost še to, da je alkohol na Finskem zelo drag (vino je desetkrat dražje kot pri nas) in da je nacionalna pijača mleko, sledi mu pa vodka. Za nas je Finska torej kaj nenavadna dežela.

Senčič S., dipl. inž.

Pogled na železarno v Imatri

haga, Strockholma in Helsinkov do Imatré, ki je bila moj cilj. Mesto Imatra je oddaljeno 300 km od glavnega mesta Finske Helsinki in leži severovzhodno tik ob ruski meji in obenem največjih finskih jezer Seima. V samem mestu, ki je dolgo 16 km, široko 2 km s 26.000 prebivalci, kakor tudi v drugih večjih finskih mestih ni industrijskih objektov, ampak so le-ti zgrajeni na periferiji mesta. Prebivalstvo je tu zaposleno v velikih tovarnah papirja in v železarni Imatra.

Prvi del moje prakse se je odvijal v železarni v Imatri, drugi del pa v novi železarni Kovenhar, ki je še poiskusno obratovala.

Železarna v Imatri ima zaposlenih 2200 delavcev in sestoji iz treh glavnih obratov: jeklarne, V okviru razvojnega programa valjarni in jeklovleka.

Imajo že pomožne obrate in sicer: livarno sive in jeklotitine, delavnice in laboratorije. Vsi pomožni obrati so zelo moderno opremljeni in precej avtomatizirani.

V obratu jeklarne imajo za proizvodnjo jekla inštalirane tri elektroobločne peči in sicer:

- 20 t peč f. Birlec s transformatorjem 12 MVA
- 40 t peč f. Demag s transformatorjem 18 MVA
- 60 t peč f. Demag s transformatorjem 18 MVA

Vložek za vse tri peči dobi železarna od dobaviteljev sortiran po skupinah, tako, da v pripravni vložka, ki je neposredno ob hali jeklarne, ne potrebujejo stiskal-

bloke, ca. 100.000 ton letne proizvodnje pa se ulije na konti napravi, ki se vodi v sklopu obrata kot poseben oddelek, kjer je zaposlenih 44 delavcev v štirih izmenah.

Konti naprave in princip ulivanja ne bom opisal, ker je to že bilo objavljeno v Železarju. Zato navajam samo določene karakteristične podatke:

- inštalirana naprava je proizvod firme Concast
- število žil: 3
- tip naprave: krožno ločene izvedbe

- radij: 5 m
- format gredic: 100 × 100 mm
- kokila: ukrivljena, polkonična, kromirana
- zdržnost kokile: poprečno 400 ulivanj

- čas ulivanja: 40 do 70 minut
- poraba hladilne vode: za kokilo 700 do 1200 lit./min; za sekundarno hlajenje 100 do 250 lit./min

- nivo jekla v kokili: se regulira avtomatično
- neuspešno ulite šarže v enem letu: poprečno 4

Na konti napravi ulivajo navadna konstrukcijska jekla (ogljik, maksimalno 0,7 %), jekla za toplotno obdelavo (vzmetna jekla) in ostala konstrukcijska jekla.

Ne izdelujejo orožnih jekel, problematična je tudi izdelava avtomatskih jekel.

Od 100.000 ton jekla je ca. 60 odstotkov vzmetnega jekla, za katerega so tehnologijo ulivanja že popolnoma osvojili in imajo

Dva metalurška kombinata Zenica in Vohan na Kitajskem

Največja železarna LR Kitajske je na reki Jangtze v Vohanu, velemestu z 2,3 milij. prebivalcev. To je kompletna železarna s koksarnami, plavži, SM-pečmi in več valjarnami z letno zmogljivostjo 1,7 milij. ton grodlja in 1,4 milij. surovega jekla. Surovine za ta kombinat tj. premog za koksiranje in visokoodstotna železna ruda so v bližini železarne.

	RMK Zenica	MK Vohan
	ton	ton
Metalurški koks	744.000	1.300.000
Surovo železo	780.000	1.400.000
Surovo jeklo	900.000	1.400.000

Vohan lahko primerjamo le z našo zeniško železarno, ki ima trenutno letno proizvodnjo okrog 780.000 ton surovega železa in okrog 900.000 ton jekla.

Železarna v Vohanu je začela s polnim obratovanjem leta 1952. Zgrajena je s tehnično po-

močjo Sovjetske Zveze. Skupaj z rudarji je v kombinatu zaposlenih okrog 60.000 ljudi.

- Mošta pa ne v tovarno!
- Tovariš obratovodja, hk, to ni mošt, je že vino, hk!

NEZGODE PRI DELU

V mesecu novembru je bilo po obratih in oddelkih naslednje število nezgod pri delu:

Elektroplavž	4
Jeklarna	4
Valjarna I.	6
Valjarna II.	2
Livarna I.	7
Livarna II.	1
Obdelovalnica valjev	2
Mehanična delavnica	1
Promet	2
Ekspedit	1
Skupaj	30

V stanovanjsko-gostinski enoti se je poškodoval tov. Franc Suhelj.

Brez nezgod pri delu so bili v tem mesecu naslednji obrati: modelna mizarna, šamotarna, energetska obrat, elektroobrat, razvojni oddelek, OTK, komunalni oddelek in ostalo.

Na poti imamo 4 nezgode in sicer: livarna II. — 1, promet — 1 in obdelovalnica valjev 2.

Pri delu so se poškodovali:

ELEKTROPLAVŽ:

REBERNIK Vinka (2 dni) je pri odpenjanju bremena udarila veriga na sredinec leve roke.

TKAVC Albin (2 leti) si je poškodoval palec leve roke.

JAGER Venčeslava (14 mes.) je zadel vsipni voz in mu močno poškodoval nart in gleženj leve noge.

JEKLARNA:

GAJSEK Jože (3 leta) je pri prežiganju plina v ponovci dobil opekline po obrazu in desni roki (nepravilen način dela).

GAJSEK Antonu (18 mes.) so zdrsnile klešče pri izvlačanju ingotov, dobil je opekline po hrbtu.

LESJAK Francu (6 let) je sodelavec nehote vrgel opeko (remont) in mu poškodoval prstaneec leve roke.

VRAŽIČ Zvonko (6 mes.) je dvigoval zalito opeko, pri čemer mu je stisnilo zapestje desne roke.

VALJARNA I.:

LABOHAR Jože (2 mes.) se je z gredico udaril v gleženj desne noge.

VERBOVSEK Francu (11 let) je pri rezanju valjanca odletel krajnik v goleno desne noge.

ŠALAMON Ivanu (3 mes.) je pri rezanju valjanca odletel krajnik v komolec leve roke.

MLAKAR Ivan (7 let) se je z roko zadel ob oster rob vezi in si porezal dlan leve roke.

PODPEČAN VIII (7 dni) si je poškodoval gleženj desne noge pri vlečenju gredic.

ŽLENDER Jože (5 let). Zaradi nepravilnega vtika sodelavca, je valjana palica krivo izšla in ga opekla pod kolonom desne noge.

GRAJŽL Slavko (9 mes.) je naravnal gredice pri koračni peči. Pri tem so mu zdrsnile klešče in je padel s podesta. Poškodba pete leve noge.

SEKULOVSKI Đuko (10 mes.) ni uporabljal ščitnika pri elektrovarjenju in je dobil poškodbe na očeh.

LIVARNA I.:

VRBAJAC Milan (1 leto) se je udaril na prstaneec desne roke pri zapiranju pokrova.

ROMIH Francu (4 leta) se je odmaknil podpornik vrat železne ladje. Pri tem so ga vrata udarila po nartu leve noge.

BELAK Jože (9 mes.). Pri dviganju bremena z vitljem je breme zanihalo in mu stisnilo gleženj leve noge.

TOPLIŠEK Stanko (1 leto) se je vbodel na livarskem žičniku v dlan leve roke.

JAZBINSEK Silvester (6 mes.) Hladno orodje je povzročilo, da mu je tekoče železo brizgnilo za čevelj leve noge in ga opeklo.

PIRJEVEC Jože (6 mes.) je med obratovanjem s pločevino čistil kolo mešalca. Pri tem mu je stisnilo kazalec leve roke (nedisciplina).

SREBOT Filipa (20 let) je udarila tirnica delovne mize, v katero je na drugi strani zadel žerjav z bremenom.

LIVARNA II.:

TRAMŠEK Ivana (1 leto) je stisnilo za kazalec leve roke pri prelaganju kalupnih okvirjev.

OBDELOVALNICA VALJEV:

VUK Franc (6 mes.) je stal preblizu vpenjalne glave sodelavčevega stroja. Pri tem ga je vpenjalo zagrabilo za rokav delovne obleke in ga vrglo na drugo stran stroja. Dobil je poškodbe na glavi, desni roki in desni strani reber (skrajna neprevidnost).

SPOLENAK Franc (3 leta) je po merjenju koluta na stružnici stopil na rob odprtine v tleh, padel in si zvil nogo v gležnju.

MEHANIČNA DELAVNICA:

ARH Jože (8 let). Pri vrtnanju se mu je zdrobil sveder in ga ranil na podlaket leve roke.

PROMET:

TOVORNIK Drago (4 mes.). Zadel ga je ročica štirikosnika in mu poškodovala gleženj desne noge.

PILKO Martin (3 leta) je hotel zaustaviti uteklo lokomotivo, pri tem ga je stisnilo med vrata kurilnice in lokomotivo. Stiskalnina prsnega koša. (Nedisciplinarnost strojevodje in kurjača.)

EKSPEDIT:

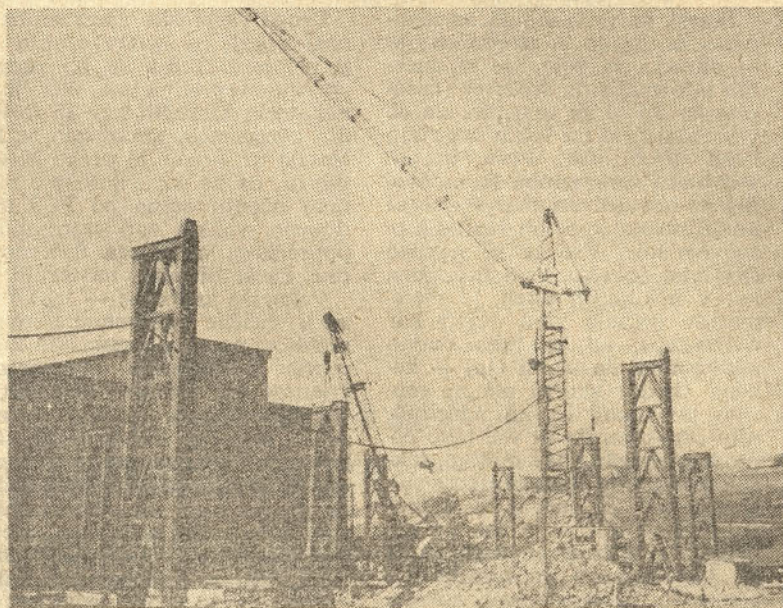
PEČEK Ivan (20 let). Pri razkladanju ingotov je zdrsnila veriga in mu poškodovala tretji in četrti prst desne roke.

STANOVANJSKO-GRADBENA ENOTA:

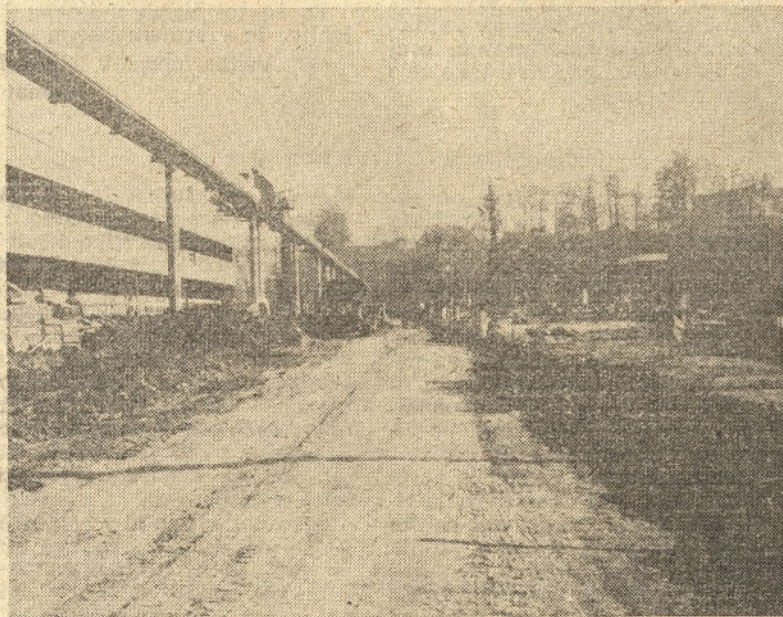
SUHELJ Franc (3 leta). Pri žaganju lesenega komada mu je ta spodrsnil in potegnil roko pod žago. Poškodovana ima mezinec in prstaneec leve roke.

Služba varstva pri delu

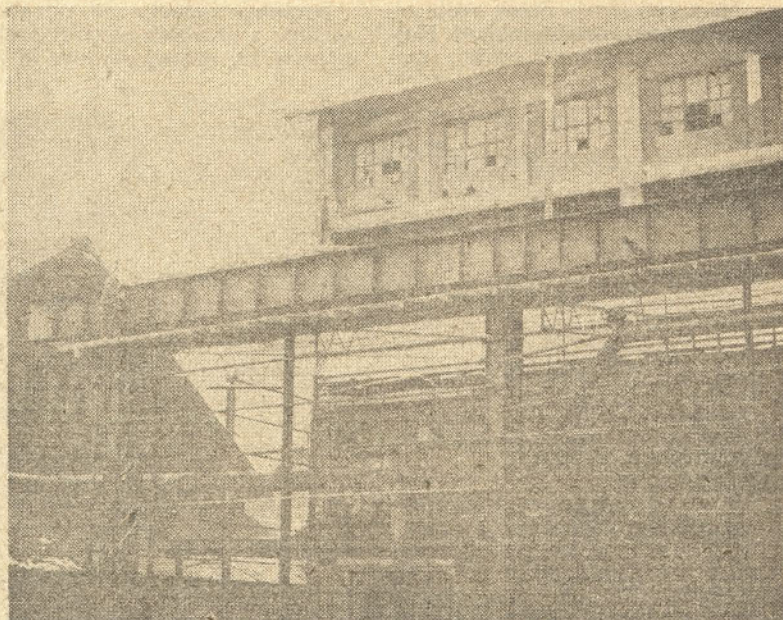
V SLIKI IN BESEDI

Ogrodje nove jeklarne raste

Končno dobimo tudi glavno prometno žilo med novimi obrati

Podaljšek hale v livarni I je pred dograditvijo

ŠOLA IN DOM - ŠOLA IN DOM

Spremembe v vzgoji in izobraževanju

Starši in vsi tisti, ki se zanimajo za vzgojo in izobraževanje — skratka za šolo, ste iz dnevnih informativnih sredstev (časopisa in RTV) že zasledili, da se v vsebini dela na šolah dogajajo neke spremembe. Prvo takšno vsebinsko spremembo so na svoji koži občutili vsi tisti starši, ki imajo otroke v prvih razredih osnovne šole. Vse je še nekako šlo, tako nekako, vsaj približno, kot v nekdanjih dneh, le matematika (včasih smo dejali kar računstvo), se je tako čudno spremenila, da starši (joj — kakšna škoda) skoraj nič ne morejo pomagati svojim nadebudnim otrokom. Pa ni vse tako črno, kot izgleda. Matematika, takšna kot je, bo dala otrokom nekoliko več logičnega in samostojnejšega mišljenja, kar bo pomagalo v prihodnjih letih še in še. Vaša pomoč pa ostane. Ne gre za to, da bi vi pisali naloge, vaša dolžnost je, da pregledate, ali je vse to, kar otrok mora napisati — drugje napisati, tudi storjeno. Če je in v to smo prepričani, potem boste vi in vaš otrok imeli več časa za vzgojo, za medsebojno sodelovanje, torej za tisti čas, ki ga starši tako zelo radi zanemarjajo.

Šolska svetovalna služba

Današnja šola zahteva od naših otrok vse več in več. Naša družba rabi iz leta v leto več izobraženih ljudi. Tempo razvoja sodobnih znanosti in tehnike je v sedanjem času zelo hiter. Tega se večina naših staršev dobro zaveda. Redno se zanimajo za napredek svojih otrok v šoli in so obiski staršev v šoli vsakodnevna praksa. Starši se radi posvetujejo z učitelji o vzgoji otrok.

Pogosto pa se zgodi, da se otrok zapre sam vase, doživlja težave in tega ne zaupa niti svojim najbližjim, to je staršem. Morda si otrok želi zblizanja s starši, ti pa ne najdejo časa za otroške »malenkosti«. Problem, težava se počasi veča in otrok postaja vse bolj nesrečen in misli, da nima nikogar, ki bi mu lahko zaupal svoje težave.

Na zunaj izraža otrok svoje težave na zelo različne načine. Najpogosteje postane nagajiv, ma-

Druga vsebinske spremembe v naši vzgoji in izobraževanju so v pripravi. Tako se bo precej spremenil predmetnik, ker je v nekaterih razredih kar 15 različnih predmetov, zmanjšalo se bo število ur — ker je preko 30 učnih ur, da ne govorimo še o rednem učenju doma po 2—3 ure dnevno, veliko nad normalnim poprečkom odraslega delovnega dne. Pa še bi lahko naštevali!

Važnejše kakor te — lahko bi rekli fizične spremembe obremenitev, pa so v vsebinskih konceptih posameznih predmetov. Znanost vse prehitro napreduje. Vemo, da izobražujemo otroke za 21. stoletje, živimo v 20. stoletju, naš koncept pa ni prilagojen ne enemu ne drugemu. Tako ne gre in zato so v teh vsebinskih konceptih nujne še večje, bolj temeljite spremembe, kakor jih kažejo sedanji osnutki. Tako bo vzgoja in izobraževanje res služila svojemu življenjskemu smotru, ki ga bo lahko vsak v mejah svoje zmogljivosti tudi dosegel.

Pa še to! Vsem v imenu kolektiva in v svojem imenu —

Veliko lepega v letu 1972!

Ravnatelj

tem s starši. Tako ugotovi počutje doma in v šoli. Ugotavlja probleme in težave, ki motijo otroka, da ne more delati tako, kot bi od njega pričakovali. Navadno je najtežje odkriti vzrok te težave. Ko je vzrok odkrit, se najde pot do rešitve problema, in otrok se kmalu popravi. Večje težave pa nastopijo, če starši ne najdejo poti v šolo. Žal imamo tudi take. Kadar starši nimajo časa ali pa se jim ne zdi potrebno, da bi se zanimali za svojega otroka, čeprav vedo, da z njim ni vse v najlepšem redu, se navadno otrok znatno težje popravi. Najtežje je v takem primeru otroka prepričati o tem, da ga imajo starši radi, ker sam vidi, da se drugi starši zanimajo za otroke in jim posvečajo pozornost. Njihovi starši pa tega ne delajo.

Med starši, ki ne prihajajo v šolo, so številni tisti, ki valijo vso krivdo na slab uspeh in neprimerno vedenje otrok ravno na šolo. Pri tem pozabljajo, da

so prav oni prvi in najvažnejši vzgojitelji svojih otrok. Zato je navadno njihov vpliv na vzgojo otrok slab. S takim odnosom do šole slabo vplivajo na otrokov uspeh v šoli.

Rešitev iz tega neprijetnega položaja je izvedljiva, če bi starši prišli v šolo in povedali razredniku ali pa socialni delavki to, kar jih v šoli morda moti. Zavedati se je treba, da smo vsi ljudje. Vsak ima svoje vrline, napake in težave. Z razgovorom je možno marsikaj, če ne vse, popraviti. Samo začeti je treba s sodelovanjem.

Zato vabimo v šolo predvsem vse tiste starše, ki se zelo težko odločijo za obisk šole. Prepričani smo, da bomo s skupnimi močmi našli pot za uspešno sodelovanje. S skupnimi močmi bomo lažje pomagali otroku, da se bo njegovo vedenje in uspeh v šoli popravil v zadovoljstvo staršev in šole. Na kraju pa si še vsi želimo — lepše življenje naših — torej vaših otrok.

Mladi zgodovinarji

Zgodovinarski krožek je bil ustanovljen v letošnjem šolskem letu. Delo zgodovinskega krožka je zelo mnogostransko. Tako je pisanje šolske kronike — v poseben zvezek zapisujemo vse važnejše dogodke v Štorah, predvsem pa na osnovni šoli Štore — zbiranje starin — po vsej okolici zbiramo zgodovinske vire. Najrajši imamo starine iz NOB (orožje, fotografije, knjige itd.), zelo zanimivo je tudi spoznavanje spomenikov iz NOB. Spomenike fotografiramo in ugotovimo čemu in zakaj so postavljeni, tako ugotavljamo tudi življenje pomembnih Štorjanov, ki jih tudi posebej beležimo. Tudi železarna, zlasti razvoj, nas zanima. Zapisujemo si, kdaj je odprla nov obrat, dobila modernejšo peč itd.

Torej imamo več vej, vse te veje pa imajo svojega vodjo in

po več članov. Vsakdo ima svoje delo.

Do sedaj smo že zbrali mnogo starega denarja, starih listin, fotografij, dokumentov, časopisov, knjig. Zapisali smo nekatere važne podatke iz Štor in okolice. Zlasti veliko podatkov smo dobili na Krajevni skupnosti v Štorah. Obiskovati smo že začeli pomembne Štorjane in zapisovati, kar so povedali. Njihove izjave so zelo zanimive. Zapisali smo že veliko strani v našo kroniko, saj se je že veliko stvari zgodilo.

Vsem, ki so nam pomagali, se zahvaljujemo, posebno tovarišici Pešakovi s krajevne skupnosti.

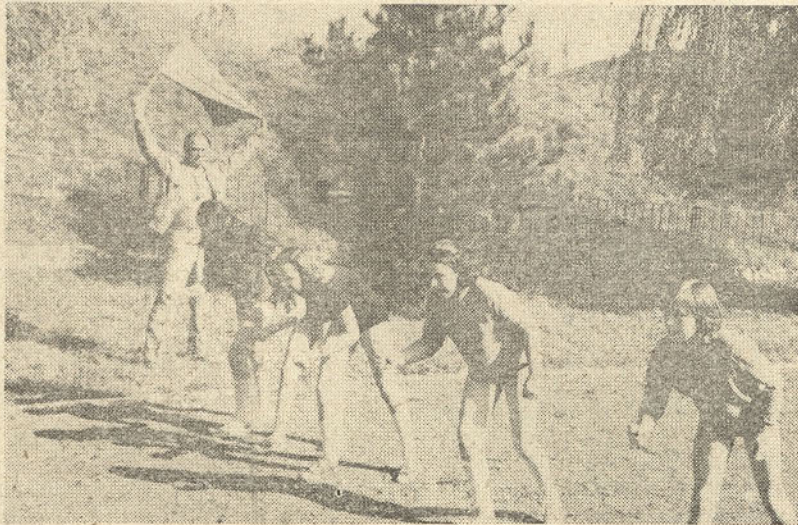
Vse ostale pa prosimo, naj doma pogledajo, če imajo stvari, ki bi nam pomagale. Brez vaše pomoči ne bo krožek tako ploden, kot bi lahko bil. Ali zato lahko upamo na vašo pomoč? Hvala že vnaprej!

Knjižnico radi obiskujejo

Knjižnica na osnovni šoli združuje preko 5000 knjig, mladinske in strokovne literature. Največ je seveda mladinske (preko 3000 knjig), ostalo je strokovna literatura.

Knjižnica je žal v premajhnem prostoru, zaradi česar je poslovanje s knjigami zelo težko. Čeprav je šola nova, za knjižnico ni bilo predvidenega primerne prostora, zato je sedaj v majhnem kabinetu. Delno smo prostor razbremenili s tem, da smo knjige »posodili« kabinetu, kjer jih lahko dobijo učenci od predavateljev po posameznih predmetih. To velja zlasti za strokovne knjige. Leposlovne knjige za obvezna čtiva imamo v obeh učilnicah za slovenski jezik, ostale pa si učenci sposojajo v knjižnici. Sposojanje imamo dvakrat tedensko po dve učni uri, kar pa je spričo zahtevnosti mladih bralcev premalo. Če bomo uspeli pridobiti mesto samostojnega knjižničarja, bo lahko sposojanje knjig in vzgoja mladih bralcev mnogo uspešnejša.

Večina učencev zelo rada bere. Poleg predpisanih knjig za domače branje, berejo najraje pravljice raznih narodov, zbrana dela Karla Maya, v zadnjem času pa dela Julesa Verna. Zanimivo je, da učenci mnogo pogostejše posegajo po knjigah, ki jih pritegnejo s privlačno zunanjo obliko, mlajši bralci pa izbirajo zlasti bogato ilustrirane knjige. Precej knjig je že močno obrabljenih in zastarelih, zato je naša skrb, da stalno obnavljamo knjižni fond. To je še posebej potrebno za literaturo domačega branja ter programov tekmovanja za bralno značko. Mlade bralce bi radi navadili, da bodo z veseljem sprejemali v roke lepo knjigo, ki jim bo širila duhovno obzorje, krajšala čas in jim bo v razvedrilo. Zaradi vse večje poplave najrazličnejše literature brez posebne umetniške kvalitete je toliko pomembnejše, pridobiti v času šolanja mlade bralce, ki tudi kasneje, ko šola ne bo več bdela nad njimi, ne bodo zatajili lepe in kvalitetne literature.

Na zadnjem športnem dnevu — »start!«

ŠOLA IN DOM - ŠOLA IN DOM

Roditeljski sestanek na Teharjih in Kompolah novoletno praznovanje – jelkovanje

Dne 11. in 12. novembra sta bila na Svetini oziroma na Kompolah prva dva redna sestanka. Ravnatelj šole, prof. Jože Zupančič je številnim staršem povedal nekaj splošnih zanimivosti iz šolskega dela, doživljanju otrok in

o sodelovanju med domom in šolo. Dogovorili so se tudi za več sestankov v zimskem času, po tem pa so posamezni učitelji imeli še individualne razgovore s starši otrok. S sestankom so bili zadovoljni vsi prisotni.

Varstvo v Teharjih

V teharski stari šoli, kjer sta sedaj dva razreda redne šole, bi radi ustanovili še oddelek varstva za predšolske otroke. Če bi bilo toliko zanimanja, da bi se prijavilo najmanj 20 otrok, bi ta oddelek ustanovili še v tem šolskem letu. Prostori so — saj so tu potrebne le manjše adaptacije — učno moč — oziroma vzgojiteljico pa bi tudi dobili. Tako bi lahko v tej šoli preživelo dopoldanski čas več otrok, predšolski otroci pa bi dobili organizirano varstvo. Če se zanimate, nam sporočite na dopisni-

ci, in kakor hitro bomo imeli zadosti prijav, bodo vse organizacijske priprave stekle, da bi do ustanovitve čimprej prišlo. Zavedati se namreč moramo, da v varstvo v Štorah dobri dve leti ne bomo mogli sprejeti nobenega otroka. Vrtec je sedaj zaseden 125%! Veliko srečo bomo imeli, če bomo lahko pridobili tu še en majhen prostor za bolj majhen kombiniran oddelek. Zato vidimo rešitev samo v ustanovitvi organiziranega varstva na Teharjih.

Pri varovancih v Novem Celju

Združeni narodi so proglasili 10. december za dan človekovih pravic. Naš pevski zbor za ta dan vedno skupaj s podmladkom RK in KS Štore organizira obisk zavoda za varstvo onemoglih starejših ljudi. Letos smo s kratkim sporedom razvedrili varovance zdravilišča v Novem Celju. Tukaj bivajo vsi tisti, ki nimajo domačih, da bi jim stregli, ker si sami ne morejo več pomagati. Zanje skrbijo sestre in zdravniki, ki jim strežejo in jih zdravijo, toda razveseliti in krajšati čas jim ne morejo. Zato je tukaj vsak gost dobrodošel in tudi nas so toplo sprejeli. Ko ti ubogi lju-

dje vidijo mlade, se spomnijo časov, ko so bili tudi oni taki in to jim vdahne veselje in hkrati tudi žalost v srce.

Veselo so nas pričakali v veliki dvorani, kjer smo jim zapeli nekaj pesmi, nato pa je vokalno instrumentalni ansambl zaigral nekaj melodij. Najbolj pogumni so vstali in se zavrteli. Mi pa smo medtem odšli po sobah, kjer so počivali tisti, ki zaradi bolezni niso mogli priti v dvorano. Naš solist Andrej in skupina deklet so jim zapeli nekaj narodnih pesmi, nato pa so jim razdelili darila, ki jih je prispeval štorski RK. V zahvalo za razvedrilo so nam postregli z malico, ob kateri smo se domenili, da bomo tudi drugo leto obiskali to okrevališče. Ob slovesu smo jim zaželeli še na mnoga leta in da bi veselo praznovali novo leto, ki se hitro bliža. Ko smo odhajali so vsakemu zaživele slike preteklega popoldneva in hudo nam je bilo, ko smo pomislili, da ti ljudje nimajo takšnih želja, kakršne imamo mi, ki že komaj čakamo novo leto in seveda tudi dedka Mraza. Oni nimajo več otrok, da bi jih obdarovali za novo leto in si skupno z njimi zaželeli še mnogo sreče v življenju.

Po tistem dnevu smo se mi še bolj zavedali, da moramo spoštovati stare ljudi, ki nas uče, kako je treba živeti.

Jana Urbančič

Smučanje – šola v naravi

Kakor hitro bodo snežne razmere ugodne bomo na travniku ob šoli na Lipi organizirali za vse učence petih razredov smučanje. Učenci bodo imeli nekaj ur pouka, zatem kosilo in smučanje. Šola ima nekaj smučičev, tako da upamo, da bomo vse petošolce naučili smučati. Da ne bo neopravičenega negodovanja. Ta oblika šole je po zakonu obvezna!

Novoletni prazniki so za vsakogar velik praznik. Za mlajše še večji. Prihaja namreč dedek Mraz, vse je veselo, doživetje je veliko. Naše praznovanje bo 30. 12. v šoli! Mlajši — en del bo prišel, seveda brez torb, v šolo ob 8.30 (B turnus), tu bodo imeli zakusko, vsi ostali pa pridejo v šolo ob 10. uri, ko bo igrica in prihod dedka Mraza. Po tej

prireditvi grede otroci B turnusa domov, A turnusa v razrede, kjer bodo ostali do 13. ure. Starejši pa bodo imeli praznovanje do 15. ure, ko bo na šoli vse končano. Na Teharjih bo dedek Mraz okrog 9. ure, posebej pa bodo organizirali prihod in praznovanje še v Kompolah, na Svetini in v VVU Štore.

KOŠARKA

Navada je, da ob koncu leta, delamo obračune svojega dela, spregovorimo o uspešnosti, neuspešnosti, težavah ter kujemo načrte za naslednje leto. Prav je, da ob tem trenutku obudimo spomin na dejavnost naših košarkašev skozi vse leto.

Clansko moštvo je skozi vse leto tekmovalo v II SKL — vzhod. Moštvo je v ligi nastopilo prvo leto, zato smo lahko nad uvrstitvijo po končanem jesenskem delu več kot zadovoljni; čeprav je bilo po končanem prvem delu prvenstva mnogo pesimistov, ki so napovedali izpad iz lige ter razpad moštva.

Lestvica je po končanem prvenstvu naslednja:

1. Bistrica	16	11	5	1128 : 962	22
2. Torpedo	16	11	5	1108 : 952	22
3. Rogaška	16	10	6	1043 : 999	20
4. Rudar	16	10	6	1092 : 1130	20
5. Drava	16	9	7	1003 : 945	18
6. Kovinar	16	7	9	1068 : 1089	14
7. Ruše	16	6	10	912 : 1050	12
8. Laško	16	5	11	974 : 1070	10
9. Prebold	16	4	12	952 : 1070	8

Naše moštvo je bilo po prvem delu prvenstva na zadnjem mestu z komaj štirimi točkami, zato je uvrstitev po končanem prvenstvu več kot zadovoljiva, saj sta za nami ostala dolgoletna člana te lige ter Prebold, ki je bil v ligi tako kot naše moštvo novinec.

Trenutno je košarka kot panoga najbolj popularen šport v Jugoslaviji ter dobiva ta zanimiv in dinamičen šport vedno več privržencev tudi v Štorah, predvsem med mladino. Že sedaj se odvijajo treningi in priprave za prihodnje prvenstvo, ko bodo prvič štartali v ligi tudi naši pionirji. Naša želja je, da bi se tudi tisti, ki še sedaj stojijo ob strani čimprej vključili v naše vrste ter s tem dali svoj doprinos še k večjemu razmahu tega športa v Štorah. Vsem, ki so spremljali našo dejavnost posebno pa navijačem želi sekcija srečno Novo leto ter nasvidenje prihodnje leto na prvi tekmi.

Košarka: Treningi:

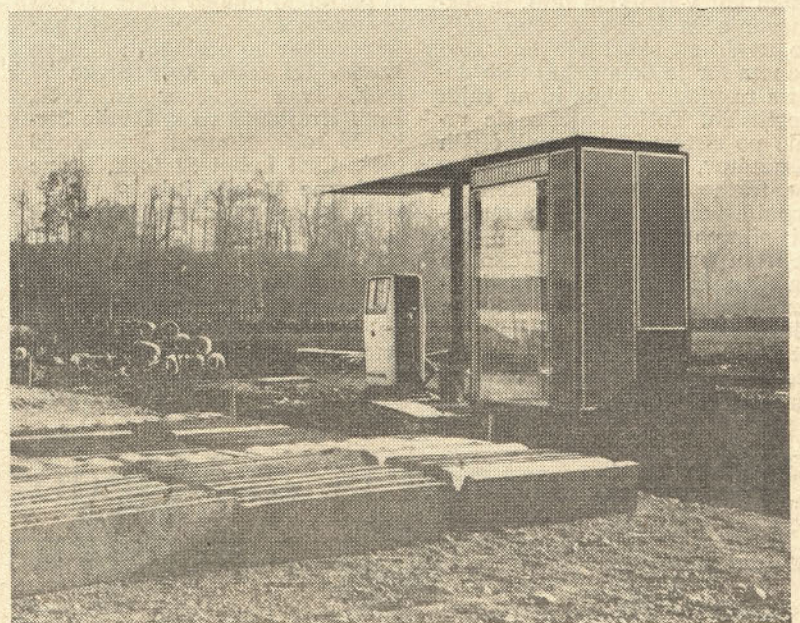
Pionirji: petek od 17.30 — 19. ure v telovadnici osnovne šole
Pionirke in mladinke: sreda od 16.30 — 18.30 ure v telovadnici TVD Partizan Kovinar

Člani in mladinci: torek in petek od 20 — 22 ure, nedelja od 10 — 12 ure v telovadnici TVD Partizan Kovinar

Vabljeni

Z zadnjega športnega dne

Nova črpalka za nafto pred novo valjarno

VESTI IZ KEGLJAŠKEGA ŠPORTA

Kvalifikacije za svetovno prvenstvo

Vodi Ludvigova z 880 keglji
V Beogradu je bilo I. kolo kvalifikacij za sestavo ženske državne reprezentance za svetovno prvenstvo, ki bo maja prihodnje leto v Splitu. Naše tekmovalke so dosegle izreden uspeh, saj so zasedle prva tri mesta med 12 tekmovalkami z odličnimi rezultati.

Posamezni rezultati: Ludvig 880 kegljev, Ocvirk 856 kegljev, Urh 851 kegljev, vse Partizan Kovinar Štore, Vladarski Novi Sad 851 kegljev, Miković Zagreb 842 kegljev itd. Tekmovalke imajo pred sabo še 7 kol, katera bodo končana do februarja prihodnjega leta.

K. M.

Pokalni turnir v počastitev »29. novembra«

I. Prvo kolo četverboja ženskih ekip — v disciplini 6 x 100 metov je na kegljišču »Maksa Perca« v Ljubljani zmagala ekipa Ljubljana Center z rezultatom 2506 kegljev pred Slovenj Gradcem 2393, Konstruktorjem 2297 in Kovinarjem 2177 kegljev.

II. Drugo kolo četverboja je bilo v Štorah. Zmagala je ekipa Slovenj Gradca z 2303 keglji pred Ljubljano Center 2274, Kovinarjem 2279 in Konstruktorjem 2272 kegljev.

Po II. kolu vodi Ljubljana Center s 3 točkami in 4803 keglji pred Slovenj Gradcem s 3 točkami in 4696 keglji, Konstruktorjem s 7 točkami in 4569 keglji ter Kovinarjem s 7 točkami in 4456 keglji.

Tretje kolo turnirja bo v Mariboru, 4. kolo pa v Slovenj Gradcu, kjer bo zmagovalec prejel pokal v trajno last, prvih pet najbolje plasiranih na tem turnirju pa plakete.

Drugo mesto na turnirju

V Štorah je bilo tekmovanje v borbenih igrah v počastitev 29. novembra — Dneva republike. Sodelovalo je 21 ekip. Tri najboljše ekipe so prejele spominska darila v trajno last. Prvo mesto je osvojila ekipa Šoštanj z 827 keglji, drugo mesto Kovinar Štore z 817 keglji in tretje mesto

ekipa Ingrada z 804 keglji.

Prav tako je bilo končano občinsko prvenstvo v borbenih igrah, kjer je Kovinar osvojil četrto mesto in s tem pravico sodelovanja na republiškem prvenstvu v Kranju. Zaradi okrnjenosti ekipe nismo sodelovali v Kranju.

Družinsko prvenstvo

Vodi Kavka Marjan s 113 točkami

Tako kot v lanskem letu, je tudi v letošnjem kegljaška sekcija uvedla tekmovanje za najboljše kegljača leta. Z nekoliko spremenjenim točkovnim sistemom kot v lanskem letu, je tekmovanje in borba za čim boljše uvrstitev skozi vse leto zelo napeta ter je dala nekaj zelo dobrih rezultatov doma in na tujih kegljiščih. Točkovanje se je vršilo po sistemu štirih najboljših rezultatov, doseženih na treningu, tekmovaljih v občinskem in republiškem merilu, ter posamezni plasmani na občinskem prvenstvu posameznikov. Tako so na domačem kegljišču bili doseženi osebni rekordi: Jože Sivka 916 kegljev, Danilo Sivka 911 kegljev, Ivan Gračner 902 keglja, ter na kegljišču v Žalcu Marjan Kavka 913 kegljev, Dane Ruka-

vina 910 kegljev, Ciril Lubej 909 kegljev in Fran Skoberne 904 keglji. Spodnja tabela posameznih nastopov in poprečja na mesec nam zgovorno pove, da je za zmago v posameznih mesecih bilo potrebno mnogo truda in borbenosti nastopajočih. Uspehi posameznikov so naslednji: Marjan Kavka 113 točk, Jože Sivka 77 točk, Ivan Gračner 66 točk, Emil Krajnc 63 točk, Danilo Sivka 59 točk, Konrad Faktor 53 točk, Ciril Lubej 52 točk, Franc Skoberne 48 točk itd.

Do konca leta nam preostane še eno kolo, ki nam bo dokončno dalo sliko o formi in plasmu posameznikov. Prvo in drugo mesto sta že oddani, za tretje pa bo borba izključno med Krajncem in Gračnerjem po odhodu Danila Sivka v JLA.

M. K.

Bronasta medalja za Magdo Urh na državnem prvenstvu

Letošnje 21. državno prvenstvo posameznic v disciplini 2 x 100 metov, ki je bilo v dneh 30. in 31.

oktobra 1971 na kegljišču »Konstruktorja« v Mariboru je bilo eno najbolj kvalitetnih prvenstev

Sodelovalo je 52 tekmovalk iz vseh kegljaških središč države, od tega je Slovenijo zastopalo 18 tekmovalk iz naslednjih klubov: Ljubljana Center, Konstruktor Maribor, Fužinar Ravne, Gradis Ljubljana, Triglav Kranj, Izola in Kovinar Štore. Naše društvo sta zastopali tekmovalki Ocvirkova in Urhova, slednja je dosegla izreden uspeh z zasedbo tretjega mesta na tem prvenstvu, ter ponovno dokazala, da je na vseh prvenstvih treba resno računati s tekmovalkami iz Štor.

Nastopi prvega dne so dali slutiti, da bo veliko rezultatov prekoračilo znamko 400 kegljev, kar je pomenilo, da bo borba za sam vrh zelo huda. Naši tekmovalki sta prvi dan dosegli: Urhova 412 kegljev ali 13. mesto, Ocvirkova 399 kegljev ali 23. mesto. Pri slednji se pozna, da en mesec pred državnim prvenstvom ni imela zaradi boleznih dovolj treninga. Tudi ostale predstavnice Slovenije so se plasirale med 30 najboljših.

Drugi dan tekmovanja je prinesel za nekatere tekmovalke veselje, za druge pa globoka razočaranja. Že dopoldanski rezultati so zgovorno kazali, da bo potrebno krepko kegljati za uvrstitev med 10 najboljših. Dober sobotni rezultat in pa izvrstne v nedeljo je Kaločaj Ireni (Kristal Zrenjanin) z rezultatom 870 podrtih kegljev zagotovil prvo mesto in naslov državne prvakinje za leto 1971. Za ostala mesta pa se je moralo počakati do zadnjega nastopa naših dveh tekmovalk. Obe naši predstavnici sta dobri kegljali in je Ocvirkova dosegla rezultat 414 kegljev oziroma skupno 813 kegljev kar je zadostovalo za dobro 19. mesto. Urhova pa je z izredno dobrim kegljanjem ter doseženim rezultatom 438 kegljev ali skupnim rezultatom 850 kegljev zasedla odlično 3. mesto ter zmešala račune kegljačicam iz Banata, ki so se že veselile popolnega uspeha. S tem doseženim rezultatom in uvrstitvijo je Urhova bila tudi najbolje plasirana slovenska tekmovalka na 21 državnem prvenstvu. Lan-

skoletna državna prvakinja Janša pa se je morala zadovoljiti s 6 mestom.

Končni vrstni red:

Kaločaj	
(Kristal Zrenjanin)	870 (439—431)
Karolyi ml.	
(Banat Zrenjanin)	851 (415—436)
Urh	
(Kovinar Štore)	850 (412—438)
Vastag	
(Novi Sad)	849 (443—406)
Culić	
(Ljubljana Center)	849 (423—426)
Janša	
(Ljubljana Center)	843 (423—420)
Šumiga	
(Podr. Koprivnica)	840 (395—445)
Remic	
(Gradis Ljubljana)	833 (400—433)
Rozman	
(Triglav Kranj)	830 (407—423)
Varga	
(Kristal Zrenjanin)	829 (427—402)
Med prvih 20 so se plasirale še naslednje Slovenke:	
14. Žumer	
(Triglav Kranj)	824 (417—407)
16. Urbancel	
(Slovenj Gradec)	821 (413—408)
19. Ocvirk	
(Kovinar Štore)	813 (399—414)
20. Mesarič	
(Konstruktor Mb.)	812 (409—403)

S tem prvenstvom je zaključena sezona tekmovalj za ženske, ki so v letošnjem letu dosegle svoj največji uspeh z osvojitvijo prvega mesta na republiškem in državnem ekipnem prvenstvu, druge na republiškem in prve na državnem prvenstvu v igri parov, 7. in 8. na republiškem in 3. in 19. na državnem prvenstvu za posameznice.

Državne reprezentantke Urhova, Ludvigova in Ocvirkova pa čakajo v začetku prihodnjega leta kvalifikacije za državno reprezentanco. Izmed 12 kandidatk se bo uvrstilo 7 tekmovalk v državno reprezentanco, ki nas bo konec meseca maja 1972 zastopalo na svetovnem prvenstvu, ki bo v Splitu. Na teh izbirnih tekmovaljih želimo vsem trem veliko podrtih kegljev.

M. K.

Odličja prizadevnim delavcem TVD Partizan - Kovinar

Na osrednji proslavi 30-letnice vstaje in OF Slovenije, združeni s proslavo 20-letnice Partizana Slovenije dne 26. novembra t. l. v Celju so prejeli visoka odličja tudi štirje dolgoletni delavci TVD Partizana-Kovinarja v Štorah.

Tehnični sekretar društva tov. Tine Veber je prejel veliko zlato plaketo Partizana Slovenije za več kot 15-letno plodno delovanje pri širjenju in utrjevanju telesne kulture v celjski regiji ter uvajanju in poglobljanju rekreacijske dejavnosti v celjskih kolektivih, posebno še v Zelezarni Štore.

Za več kot 10-letno uspešno in prizadevno delo v krepitvi telesne kulture pa so prejeli male zlate plakete:

Franc Zelič, v. d. direktor ŠIKC v Štorah, ki je vsa leta delovanja

našega društva v upravnem odboru, več mandatnih dob pa je bil predsednik društva in vodil smučarsko sekcijo.

Sonja Ocvirkova, predmetna učiteljica telesne vzgoje na osnovni šoli v Štorah, je vsa leta v raznih forumih za širjenje telesne vzgoje v celjski regiji in v matičnem društvu v Štorah.

Franc Kavka, referent za izobraževanje v Zelezarni Štore je izredno prizadeven delavec za širjenje in izpopolnjevanje telesne kulture in rekreacije v matičnem društvu v Štorah, obenem pa tako kot F. Zelič in Ocvirkova v občinski zvezi za telesno kulturo v Celju.

K visokemu priznanju iskreno čestitamo!

ŠIHT

»Odlomek iz še neobjavljenega romana Marjana Kolarja: SEZUJ SE, KADAR STOPIS V MOSEJO

Veliki mostni žerjav je s kopastim huntom apnenca prizvonil nad Černjakovo posadko topilcev ter ga spustil na tla v trenutku, ko je v 25-tonski elektro peči zabobnelo ko v peku in je iz nje bruhnil sajast dim.

Oni v žerjavu se ga pa res naze, je pomislil Černjak, ko je za hip poblisnil z očmi v čadasto višino ogromne hale, pa takoj spet pozabil, da je lahko z ročico dvignil težka vrata svoje peči. Snop isker ga je obsul, ko je pogledal v talino in se odločil, da je prišel pravi čas.

Čutil je, kako je skozi široki vhod v topilnico za njegovim hrbtom grdo zapihalo, ampak kdor hoče imeti tone jekla, mora z njim vred vzeti tudi prepih. Fant iz njegove posadke je že spet črepal vodo, ki je neprestano tekla iz pipe in puščala v ustih okus po pločevini. Černjak mu je zažvižgal, naj odpro plin, ter dvignil drog. Kisik je skozi cev zarezal v peč ko cirkularka. Počasi je Černjak dregal v kipečo talino; ne veliko in ne posebno dolgo. Fanta sta morala odmotati verigo s hunta in ga prevrniti. Bo pač še malo počakal.

Od spredaj ga je kuhala vročina, v hrbet mu je pihal mraz. Čemerno je pomislil, da je bilo to leto že dvakrat prehlajen in in je s tem dosegel normo topilcev. Več si ni smel privoščiti. Zazrl se je prek hale v skupnico lepo oblečenih ljudi, ki so si prišli na poti skozi tovarno ogledat tudi livno jamo. Že druga skupina ta dan. Kot zijala v živalskem vrtu, si je rekel in postal slabe volje. In potem čakajo, da je livna jama kot globoka soteska med mogočnimi pečmi in počrnelim zidom.

Neka usekana babnica je celo napisala v časopis, da so plošče z ingoti na rumenem pesku kot velikanski ornament. Ogromne peči so ji grozljivo godrnjale nad jamo, medtem ko je predirni zvonček žerjava opozarjal delavce, da se bliža ponovca, polna vrela jekla. Slepeč curek je stekel v kokilo, nato v drugo in tretjo, da so zažarele kot rimske amfore od žlahtne tekočine.

Čudovite barve so se tej turistki v prašnem somraku prelivale od žgoče bele prek zlato rumene v toplo oranžno in ugašale v zamolklem siju ingotov na pesku. In še je napisala, da so peči ognjeniki, jama pa puščava, zadušljiva od dima in ubijajoče vroča.

Černjak se je nemarno zarežal: priti, pogledati in oditi je že najbrž grozljivo lepo. Ampak ostani v njej osem ur na dan, šest dni v tednu, mesece, dve leti, deset let, pol življenja ter pri tem delaj, da teče s tebe, to ni več ne lepo ne grozljivo. Enostavno kruh topilcev je. Tu vsaka misel ugasne v vročem prahu in moč odteka z blatnim znojem iz telesa. Samo vajeni gibi ostanejo. Majhen in neznamen si v velikanski hrumeči hali, ko naravnost razbeljeno vime na ognjene keglje kolil. Prašni smo, sivi pod sivimi kapami, podrekani v mokrih oblekah, da ne razpoznaš lic in imen. To smo.

— Jedavca v peč! je zatulil Černjak na fanta, ki sta se zazijala v polmetrsko barvasto sliko nage babnice, ki jo je bil pred šihom prilpil na vrata garderobe.

— K peči, junca! Dokler si ne bosta upala z zadnjico trdo k peči, ne bosta kaj prida topilca.

Potem je vžgal v velikanski kotel, da so brizgnile iskre do izhoda. Kot bi dražil privezanega hudiča, je zabóčila ognjena župa in zažarela, da so se vkresala sonca. Černjaku je v bobnič zarezalo votlo butanje, da je za hip oglušel. Ampak zdaj ni bilo časa za poslušanje vase, kje ga kaj ščioplje in peče. Samo prestopil je na drugo stran in spet so ga posule iskre. Dregal je in dregal v razbeljeni vamp na vse strani. Še malo, pa se je izlila žlindra. Takrat je potegnil drog ven, fant je zaprl kisik, Černjak je zamenjal razbeljeni drog z drugim in spet začel pihati v peč, dokler ni zasmrdelo vsenaokrog po zažganih cunjah. Niso bili neumni stari martinariji, ki so v vodo namakali žaklovinaste obleke, si je rekel. Visoko nad glavo je dvignil cev s kisikom in pritisnil z vsem telesom, fanta pa sta na vso moč metala apnenca v žrelo.

Černjak je pritiskal in gledal, kako je curljala žlindra v korito pod pečjo kot ognjeni sok iz stiskalnice, potem pa se je razlezla v počasno, židko svetlo gnojnico, da je lahko ostalo v peči samo zlato jekleno mleko, ki je kipel in se mehurilo nazaj vase.

Fant je zajel probo, odlil, jo stisnil z dolgimi kleščami in odnesel ognjeni zamašek po stopnicah v hitri laboratorij. To mu še najbolj izda, je pomislil Černjak. Za pravo garanje je prekužev in ga morata opraviti on ter prvi pomočnik. Toda kdo ve, če je ne bo na vsem lepem brez slovesa stisnil iz topilnice. Če ni umen, bo izginil, preden bo prepoznal.

Iz misli so ga predramili kisikovi rafali, ki so zapokali pod konicno droga, medtem ko je peč nenehno rjovela ko gladovna zverina. Fant je pred odprto žrelo zataknil drog, Černjak in pomočnik pa sta zabasala petmetrsko greblico, se naslonila nanjo in zajela sapo. Zdaj bo treba zagristi.

Fant je naravnal grebljico, Černjak je zajel in potegnil žlindro iz peči v žleb. Not — ven, not — ven, da so pokale kosti v ramenih in je lupila vročica kožo z lic. Not — ven, not — ven! Fant mu je prišel pomagat. Čeprav ni zalegel dosti, sta bila vsaj dva in sta skupaj posnemala gnilo smetano z velikanske razbeljene površine kipečega jekla. Not — ven, not — ven, kakor da sploh ne more biti konca, ker bodo možgani zavreli ter se pobebili, da bosta venomer visela na grebljici in se opotekala z njo vred not in ven, not in ven. Pa sta si naposled le oddahnila in žlindra je ugašala ob ustju žrela z barvo ponižnega ognja, v peči pa so zdaj iz temnordeče kaše švigali zlati hudički, ter poskakovali in se lovili sem ter tja.

Pot je curljal po obrazu, po hrbtu in prsih. Zdaj proč z grebljico in lopate sem, da bodo hitro dodajali v peč vsi trije. Skozi vhod je potegnili strupeno, kot bi se moker pes pritisnil ob golo kožo. Ko je začel fant lupiti

strnjeno žlindro na tleh je zakrulila nad glavami sirena in zavekal brenčoč.

— Prekleta peč, hudičeval je zarobantil Černjak. — Šarža je pretrda!

Preveč ogljika je bilo v njej. Hitro še nekaj lopat vanjo, potem pa spet kisika vmes. Fant je prinesel na kosu papirja analizo šarže. Černjak ga je komaj pobrusil z očmi. Izvid je bil srnje. Preveč žvepla, preveč ogljika. In kakšna izguba časa! Bodo sploh gotovi s to posrano šaržo do konca izmene?

Zdaj je od nekod prineslo še mojstre. Nič ni rekel, samo gledal je. Černjak je molče pokazal s prsti: trikrat je izpadel tok. Mojster je še vedno molčal, oni pa so dodajali v peč ko neumni. Potem nov drog sem. Fant je tekal pit vodo in postajal živčen ali utrujen ali oboje. Ni dobro pritrtil droga in komaj je spustil plin, je drog odpadel, da je kisik siknil v zrak. Černjak je klel skozi zobe.

Že iz live jame so se prirježali sem. Kot bi zavohali, da žveplane bo tako hitro spravil ven, so pricopotali na kozarec pločevinaste vode in na ziranje nove nage babnice, ki jo bodo ocenili od dlake do dlake ter jo posilili z gobci. Kar videl jih je, kako so buljili vanjo in vozili mastne čike po ustih.

Pa naj! Ni bilo časa zanje, ker je peč nenadoma crknila. Kateri hudič je danes zajahal to šaržo? Pot je Černjaku lil izpod čelade, čeprav se mu je zdelo, da že davno nima več niti kapljice tekočine v sebi. Menda sta v človeku res sama voda in govno. Pod noge je nenehno vlekel prepih. Fant je komaj še toliko stal, da je črepal in črepal tisto preketo vodo. Černjak je menjal drog ter sunil z rokami navzgor, da se mu je bluza dvignila nad popek in so se pokazala rebra.

— Probol se je zadrl skozi hrum, da je fanta kar odneslo po stopnicah. Bo zdaj v redu? Kje, vruga — spet sirena: preveč ogljika! Kateri cepec je sploh pripravil ta vložek in kam je zapisal grodelj? Pa še čisto navadna šarža je; kaj, če bi bila legirana?

Zdaj je bilo Černjaku že tako vroče, da se mu niti kleti ni ljubilo več, in ker je bilo treba ponoviti vso težaško kuho od kraja, mu tudi misliti ni bilo treba: spet lopate sem, spet drog, spet grebljica, ki je tehtala zdaj cen-

te in vlekla k tlom. Spet so letele iskre, kot bi cel gozd naenkrat praznoval božič. Fant je spet odskakoval, ker se še vedno ni navadil.

Že davno bi bili morali imeti to šaržo zunaj, pa bo prej konec izmene. Prekletol je rekel Černjak in se prvič ta dan poskusil spomniti doma in bolnega očeta, pa ni mogel, ker je videl pred seboj samo peč, ta prekleti 25-tonski železni vamp, in ničesar drugega.

Niti topla voda v kopalnici ga ni zbristrala niti sončni dan, v katerem je stopil z drugimi vred in se uvrstil v procesijo delavcev, ki je odhajala domov.

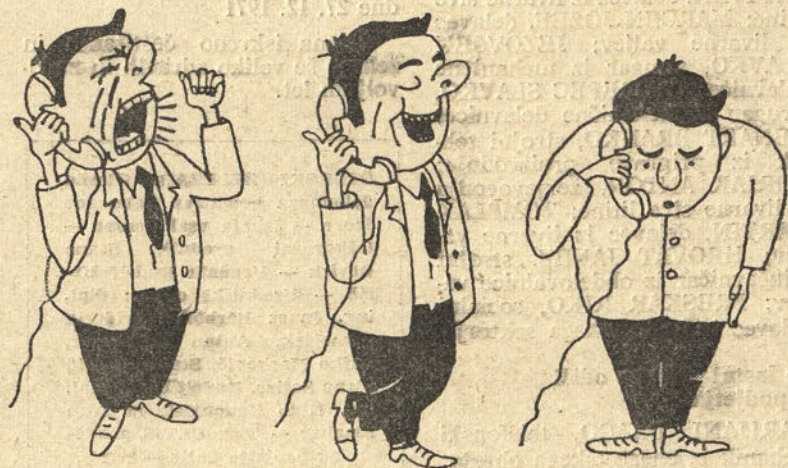
— Se ena taka plača v čistilnici, pa bo štrajk, je rekel nekdo poleg njega. Černjak se ni zmenil za jezikavca in strmel skozi široke vhode stare valjarne, mimo katere je stopal dvakrat na dan že devetnajst let in bi prav tako miže videl, kako so valjarji poplesovali ob progah kot plesalci na parketu, ko so ravnali ingote, ki so se peljali mimo. V kalibrih je pokalo jeklo, kot bi streljali s kanoni. Vroče je puhalo od njih, ko so zdrseli mimo, vsakokrat drugačni, vsakokrat tanjši, rdeče žareči trakovi in oglate kače.

Zdaj, na začetku izmene so še lahkih nog in se grejo cowboye, ki sučejo dolge ognjene biče po tleh, je pomislil Černjak. Po malici bi že vsak drugi od njih raje na soncu sukal kramp.

Pomikal se je naprej s procesijo skozi visoko halo kovačnice, ki je nenehno brnela in se strelala od udarjanja kladiv. Iz žrel žarilnih peči so se prikazali ingoti kot sijoči čoki iz nezgorljivega lesa v migljajoči vročini. Žerjav jih je zagrabil in odnesel h kladivom, ta pa so kovala in kovala cvetoče jeklo. Vsak dan nov je bil pogled na stiskalnico, ki je stisnila za moža debel jekleni hlood kot kos sira.

Kovači naokrog se niso zmenili za procesijo, ki je lezla domov. Kuj natančno, da ne pokvariš žlahtnega kosa! Pazi nase, da se ne pohabiš! Pazi na stroj, na sodelavca! Kuj, kuj in pazi! Pazi kot jaz na šaržo, si je rekel Černjak. Hodi po fabriškem prahu in zrini se skozi vhod na cesto, premikaj noge, dihaj hladni zrak in čakaj, da prideš do četrtega odcepa, odkoder se vidi domači blok in kjer se ti čez nekaj časa življenje ne bo več zdelo tako preketo zgarano in neumno.

TELEFONSKI POGOVOR

S podrejenim — s sebi enakim — z nadrejenim

KADROVSKE VESTI

V MESECU NOVEMBRU SO BILE NASLEDNJE KADROVSKE SPREMEMBE V NAŠI DELOVNI ORGANIZACIJI

Iz JLA so se vrnili

GRAJŽL BOJAN, strojni ključavničar, elektroobrat; CEN-TRIH DANIEL, delavec, valjar na I; DROBNE ALBIN, delavec, valjarna II; KOLAR STANKO, strugar, mehanična delavnica; KOPRIVC BRANKO, delavec, livarna sive litine; KRČ MIRKO, strugar, obdelovalnica valjev; CENE BRANKO, strojni ključavničar, valjarna — jeklovlek; ŽAVSKI MARJAN, delavec, valjarna I; ŠEŠERKO ROMAN, delavec, livarna valjev; SALOMON IVAN, delavec, valjarna I; ŽEKAR MIRKO, delavec, valjarna I; LIPOVSEK JOŽE, valjarna I.

Novi člani delovne skupnosti

V mehanično delavnico je bil sprejet: HOLCINGER KARL, delavec; v jeklarne: ZAVRŠEK FRANC, delavec; TOPLISEK JOŽE, delavec. V obdelovalnico valjev: JESENKO STANISLAV, rezkar; IMAMOVIC ENES, strugar; v livarno valjev: PETREJ RUDOLF, strojni ključavničar; PERC MIRKO, delavec; PLANKO JOŽEF, delavec; ZUPANC MARTIN, delavec. V valjarno II: FIDLER SLAVICA, NS uslužbenka; LAVRIHA RUDOLF, avtogeni rezalec; v valjarno I: JAZBINŠEK IVAN, delavec; PODPEČAN VIKTOR, delavec. V komercialni sektor: VODEB JOŽEFA, NS uslužbenka; v kemični laboratorij: PREVOLNIK JERICA, kemijski laborant; v avtooddelek: RATAJC FRANC, šofer; na OTK: URLEP STANISLAV, strojni ključavničar; v livarno sive litine: DOBERSEK DRAGO, delavec; na promet: LAVRIHA VILKO, delavec, in ZIDAR ANTON, delavec. V stanovanjsko gradbeno enoto: SPOLENAK ANDREJA, delavka.

Na odsluženje kadrovskega roka v JLA so odšli

SOVINČ ANTON, livar iz livarne sive litine; JANKOVIČ RADE, delavec iz livarne sive litine; MEHLE IVAN, delavec iz elektroplavža; LUGARIČ JOSIP, delavec iz livarne sive litine; TKAVC ALBIN, delavec iz elektroplavža; JAZBINŠEK ALOJZ, žerjavovodja iz livarne I; FRELIH IVAN, delavec iz livarne sive litine; MARCEN JOŽEF, delavec iz livarne valjev; JEZOVŠEK SLAVKO, strugar iz mehanične delavnice; OTOREPEC SLAVKO, strugar iz mehanične delavnice; MENART BRANKO, strojni tehnik iz priprave proizvodnje; HORJAK ANTON, žerjavovodja iz livarne sive litine; TOMPLAK MARTIN, delavec iz livarne valjev; HROVAT JANEZ, strojni ključavničar iz obdelovalnice valjev; PRESKAR RIKO, socialni delavec iz kadrovskega sektorja.

Po lastni želji so odšli iz podjetja

ARIJANI DRAGO, telefonski mehanik iz energetskega obrata; MRAVLJAK IVAN, elektrome-

nik iz elektroobrata; KOSUTA MILAN, delavec iz livarne valjev.

V preizkusni dobi je prenehalo delovno razmerje

GABROVEC FRANCU, delavcu iz livarne valjev.

Zaradi samovoljne prekinitve dela je prenehalo delovno razmerje

JAGER MARTIN, delavec iz livarne valjev; MURN JURIJ, delavec iz livarne valjev; SEVŠEK FRANC, delavec iz valjarne II; KRIŽNIK JOŽE, kurjač iz prometa; GAJŠEK STJEPAN, delavec iz valjarne I; SAJOVIC FRANC, delavec iz valjarne III; VIDIC VINCENC, delavec iz livarne sive litine; HORVAT ANTON, delavec iz valjarne I; GAJZER KARL, delavec iz livarne valjev.

IVANŠEK FELIKS, rojen 13. 11. 1911 v Nemčiji, sedaj stanuje v Kompolah nad Štorami. Po poklicu je krojač, vendar je bil v svojem poklicu zaposlen le okrog 8 let pri privatnem obrtniku v Ljubljani in doma. Septembra 1952. leta se je zaposlil v Železarni Štore, kjer je delal kot skladiščnik v modelni mizarni, nato leta 1955 bil prerazporejen na delovno mesto vratarja glavnega vhoda v tovarno, kjer je bil do starostne upokojitve, to je dne 15. 11. 1971.

JUBILANTI — 50-LETNIKI

V mesecu decembru t. l. se bosta srečala z ABRAHAMOM — dopolnila 50 let starosti, naslednja naša sodelavca:

MIRT ŠTEFAN iz livarne valjev — dne 26. 12. 1971

GOLOB STANKO iz livarne — dne 27. 12. 1971

Obema iskreno čestitamo in želimo še veliko zdravih in zadovoljnih let.

ŠTORSKI ŽELEZAR. Glasilo delovnega kolektiva Železarne Štore — Izhaja vsak mesec — Odgovorni urednik Stane Oevirk — Urednik Rudolf Uršič — Uredniški odbor: dipl. ing. Janez Barborič, Friderik Jernejšek, Anton Mackošek, Rajko Markovič, Stane Oevirk, Stane Sotler, Rudolf Uršič, dipl. ing. Niko Zakonjšek in Ivan Zmahar — Tisk CETIS grafično podjetje Celje — 1971

Izključen iz delovne organizacije je bil

FERLIČ EDVARD, delavec iz valjarne II.

Naraščaj v družini so dobili

MUŠIČ ANTON iz energetskega obrata; PUŠNIK IVAN iz livarne sive litine.

Na novo življenjsko pot so stopili

SALOBIR FRANC iz valjarne I; FIRANT KONRAD iz jeklarne; VODEB ANTON in HRASTNIK KONRAD iz valjarne I; PUŠNIK ALOJZ iz kalibrirnice; KEŠE DRAGO iz mehanične delavnice; OSET IVAN iz OTK; ŽABERL IVAN iz mehanične delavnice in DROBNE FRANC iz livarne sive litine. Na novi življenjski poti jim želimo obilo družinske sreče!

NAŠI UPOKOJENCI

ARZENSEK LEOPOLD, rojen 8. 11. 1913 pri Slivnici, sedaj stanuje v Šentjurju. Njegova prva zaposlitev je bila na gradu Zovnek pri Braslovčah, kjer je delal od leta 1934 do 1943. Dne 18. 6. 1946 se je zaposlil v Železarni Štore v obratu livarne sive litine na delovnem mestu topilec. Leta 1962 je opravil izpit za VK topilca. Leta 1968 je bil premeščen v livarno valjev, kjer je delal vse do 30. 11. 1971, ko je bil starostno upokojen.

ZAHVALA

Moj sin — edinec Franc SREBOTNJAK, zaposlen kot priučen strugar v Železarni Štore se je v noči 18. na 19. oktober t. l. na povratniku z dela na cesti blizu doma smrtno ponesrečil v prometni nesreči. Za mene in mojo ženo je bil to skrajno obupen udarec. V letih sva in stalno bolelava, imava revne dohodke, zato nama je bil sin Franc še toliko bolj potreben kot hranilec.

V strašni nesreči nam je vaše podjetje priskočilo v pomoč, delno tudi z denarjem, posebno pa naju je ganila udeležba članov železarskega kolektiva na pogrebu, spremstvo z godbo na pihala in zastavo, številni venci in ganljive besede zastopnika kolektiva. Takšno sočustvanje je zapustilo v nas domačih, pri sorodnikih in v vsem prebivalstvu tukajšnjega okoliša Rogaške Slatine, najgloblje vtise.

Članom delovne skupnosti železarne in vsem, ki ste nam v stiski in nesreči kakorkoli priskočili na pomoč in nam lajšali gorje, se oba z ženo najtopleje zahvaljujemo za vse storjeno, da bi nam olajšali bol ob strahovitem udarcu življenja. Posebno zahvalo dolgujemo vodstvu podjetja in sindikalni organizaciji ter članom ožjega kolektiva, kjer je bil najin sin zaposlen.

Franc Srebotnjak star.,
z ženo

Če bi ves koks, grodelj in druge stvari, ki leže po progah, pobrali, bi postali še likvidni!

Samo hip, prosim! Ali je to zato, ker niste imeli čelade, ali je od sinoči od žene?

Je tebi znano, kaj je to socialna diferenciacija?